

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

1

VERGADERINGEN VAN OKTOBER 1994

ACTUELE VRAGEN
BENOEMING VAN HET BUREAU
INTERPELLATIE
OPENING VAN DE GEWONE ZITTING 1994-1995
TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER
VLAAMSE STRATEGIE VOOR VOEREN

Inhoud

Nr. 1 Dinsdag 19 oktober 1994

Berichten van verhindering, blz. 1

Opening van de gewone zitting 1994-1995, blz. 1

Begrotingen

Indicning en verwijzing, blz. 1

Begrotingsstukken

Indicning en verwijzing, blz. 1

Ontwerpen van decreet

Wijziging in verwijzing naar commissie, blz. 1

Indiening en verwijzing, blz. 1

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2

Voorstel van resolutie

Wijziging in verwijzing naar commissie, blz. 2

Verslag van het Rekenhof

Indicning en verwijzing, blz. 2

Advies van de Raad van State

Indicning en verwijzing, blz. 2

Verslag

Indiening, blz. 2

Motie

Indicning en verwijzing, blz. 2

Verzoekschriften

Verwijzing, blz. 3

Verslag van het Rekenhof

Indicning en verwijzing, blz. 3

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 3

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 3

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indicning, blz. 3

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 3

Benoeming van het bureau, blz. 4

Toespraak van de voorzitter, blz. 4

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de winst van de Franstalige lijsten ten nadele van de Nederlandstalige lijsten bij de recente gemeenteraadsverkiezingen in Vlaams-Brabant, blz. 7

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissing van de regering inzake waarborgen voor de bouw van twee Britse Shuttle-schepen bij de Boelwerf

Actuele vraag van mevrouw M. De Meys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het engagement van de Vlaamse overheid tegenover Boelwerf Vlaanderen

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het dreigend faillissement van de Boelwerf, blz. 8

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de huidige behandeling door het Europees Parlement van het voorstel van richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle EU-burgers, blz. 11

Actuele vraag van de heer F. Vergote tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de studie van de Vlaamse administratie voor Land- en Tuinbouw inzake de sociaal-economische gevolgen van het Meestactieplan, blz. 12

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de organisatie en het beheer van Fost-plus, blz. 13

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over arbeidshervreiding in de Vlaamse administratie

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de arbeidshervreiding in de Vlaamse administratie, blz. 14

Actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over bepaalde uitspraken van federale ministers tijdens het congres Drugsbeleid 2000, blz. 16

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot mevrouw W. Demmester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de financiële ge-

volgen voor de betrokken organisaties van het automatisch vervallen op 1 juli 1994 van alle principiële akkoorden en goedgekeurde voorontwerpen betreffende de subsidiëring van infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, blz. 18

Interpellatie (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse strategie voor Voeren, blz. 19
Sprakers: de heren L. Van Nieuwenhuysen, H. Olaerts, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 25

Regeling van de werkzaamheden, blz. 25

VOORZITTER : de heer J. Ulburghs, oudste lid in jaren

- De heren K. Van Overmeire en L. Steenwegen, jongste leden, nemen als tijdelijk secretaris plaats aan het bureau.

- De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

- De vergadering wordt geopend om 14.08 uur.

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Demeulenaere, W. De Vlieghe, W. Taelman : gezondheidsredenen ;

F. Ghesquière, F. Swaelen : buitenslands ;

L. Bril, S. Creyf, L. Goutry, H. Schiltz, M. Smet, M. Van der Poorten, T. Van Parys, H. Van Rompuy, G. Versnick : ambtsverplichtingen ;

L. Vanvelthoven : familieverplichtingen.

OPENING VAN DE GEWONE ZITTING 1994-1995

De voorzitter : De Vlaamse Raad komt heden van rechtswege bijeen krachtens artikel 32. le lid van de

bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Ik verklaar de gewone zitting 1994-1995 geopend.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 14 (1993-1994) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 15 (1993-1994) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

BEGROTINGSSTUKKEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende begrotingsstukken werden ingediend :

- Toelichtingen bij de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 13-A (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 16 (1993-1994) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ONTWERPEN VAN DECREET

Wijziging in verwijzing naar commissie

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet, oorspronkelijk verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, wordt verwezen naar de verenigde commissies voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken en voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting :

- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

- 589 (1993-1994) - Nr. 1.

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het wapen en de vlag van de provincies en gemeenten

Voorzitter

- 603 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 januari 1975 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk
 - 604 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.
- Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
 - 605 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de verschillende ter zake bevoegde commissies.

VOORSTELLEN VAN DE CREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren M. Didden en J. Vandeurzen houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijnschade
 - 601 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.
- Voorstel van decreet van de heer L. Martens houdende organisatie van het vervoer van sommige leerlingen van het gewoon onderwijs en van de leerlingen van het buitengewoon onderwijs
 - 602 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Wijziging in verwijzing naar commissie

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie, oorspronkelijk verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, wordt verwezen naar de verenigde commissies voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid en voor Welzijn en Gezondheid :

- Voorstel van resolutie van de heren H. Brouns, L. Hancké, M. Maertens en E. Van Vaerenbergh betreffende de beschermde werkgelegenheid
 - 588 (1993-1994) - Nr. 1.

VERSLAG VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag van het Rekenhof over het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende de midden- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
 - 17 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State

over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs

- 583 (1993-1994) - Nr. 3.
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- door de heer G. Vanleenhove namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten
 - 599 (1993-1994) - Nr. 4.

MOTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van 21 september 1994 van de gemeenteraad van Boechout betreffende maatregelen die kunnen bijdragen tot de verzoening tussen alle Vlamingen. Verwezen naar de werkgroep Repressie.

VERZOEKSCRIFTEN

Verwijzing

De voorzitter : De volgende verzoekschriften werden naar de bevoegde commissies verwezen :

- Verzoekschrift van 14 juni 1994 van de heer E. Mattan betreffende de milieu-, bouw- en brandreglementering van toepassing op het inrichten van een frituur-snackbar in een appartementsgebouw.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Verzoekschrift van 1 juli 1994 van de heer R. Heymans betreffende de beslissing van de gemeenteraad van Sint-Niklaas van 25 maart 1994 houdende desafectatie van een gedeelte van de Grote Markt.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

VERSLAG VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Controleverslag van het Rekenhof N 12 - 1.038.435 B2 betreffende de werking van het Minifonds over het jaar 1993.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arres-

ten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 70/94 van 6 oktober 1994 (rolnummer 627) ;
- Arrest nr. 71/94 van 6 oktober 1994 (rolnummer 644) ;
- Arrest nr. 75/94 van 13 oktober 1994 (rolnummer 741).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummers 755, 756, 759, 760 en 766 ;
- Rolnummers 757 en 758 ;
- Rolnummer 763 ;
- Rolnummer 764.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, G. Anthuenis, L. Barbé, J. De Meyer, J. De Roo, mevrouw V. Dua, de heren J. Laverge, M. Maertens, M. Olivier, L. Standaert, L. Steenwegen, J. Tavernier, J. Valkeniers, B. Vandendriessche, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, L. Van Nieuwenhuy-

sen, W. Verreycken, M. Verwilghen, mevrouw M. Vogels.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES EN WERKGROEPEN

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de VLD-fractie zijn :

- in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid mevrouw Neyts-Uyttebroeck als vast lid vervangen door de heer Eeman en de heren Denys en Eeman als plaatsvervangende leden respectievelijk vervangen door de heren Pierco en Taelman.

Voor de SP-fractie zijn :

- in de commissie voor Samenwerking wordt de heer J. Vande Lanotte als vast lid vervangen door de heer L. Vanvelthoven ;
- in de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften wordt de heer J. Vande Lanotte als plaatsvervanger vervangen door de heer J. Timmermans ;
- in de commissie voor Financiën en Begroting wordt de heer J. Vande Lanotte als plaatsvervanger vervangen door mevrouw L. Maximus ;
- in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken wordt de heer I. Verleyen als plaatsvervanger vervangen door de heer G. Swennen ;
- in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden wordt de heer G. Swennen als plaatsvervanger vervangen door de heer F. Dielens ;
- in de commissie voor Cultuur worden de heren R. Landuyt en

Voorzitter

G. Swennen als plaatsvervangers vervangen door mevrouwen M. De Meyer en L. Maximus ;

- in de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid wordt de heer G. Bossuyt als plaatsvervanger vervangen door mevrouw M. De Meyer ;
- in de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting worden de heer I. Verleyen als vast lid vervangen door de heer E. Pinoie en de heer J. Vande Lanotte als plaatsvervanger door de heer M. Logist ;
- in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud worden de heer R. Landuyt als vast lid vervangen door de heer G. Swennen en de heer J. Vande Lanotte als plaatsvervanger door de heer R. Landuyt ;
- in de commissie voor de Media wordt de heer J. Vande Lanotte als plaatsvervanger vervangen door de heer R. Landuyt ;
- in de commissie voor Openbare Werken en Vervoer wordt de heer J. Vande Lanotte als plaatsvervanger vervangen door de heer E. Pinoie ;
- in de werkgroep Vrouwen worden de heer R. Landuyt als vast lid vervangen door mevrouw M. De Meyer en de heer W. Seeuws als plaatsvervanger door de heer R. Landuyt ;
- in de werkgroep Migranten wordt de heer W. Seeuws als vast lid vervangen door mevrouw M. De Meyer ;
- in de werkgroep belast met het opmaken van een inventaris van de sociale en menselijke gevolgen voor de slachtoffers van de oorlog met name ook van de Spaanse burgeroorlog en voor de getroffen en van de repressie

wordt de heer I. Verleyen als plaatsvervanger vervangen door mevrouw L. Maximus.

BENOEMING VAN HET BUREAU

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de benoeming van het bureau van de Vlaamse Raad.

Het ligt voor de hand dat de fractievoorzitters, in die hoedanigheid gelijkgesteld met de ondervoorzitters van de Raad, bij deze benoeming niet betrokken zijn.

Het scheidend bureau was als volgt samengesteld :

voorzitter : de heer Baldewijns
eerste ondervoorzitter : de heer Olivier
tweede ondervoorzitter : de heer Vermeiren
derde ondervoorzitter : de heer Suykerbuyk
vierde ondervoorzitter : de heer Timmermans
secretarissen : de heer Moors, de heer Beysen, de heer Van Nieuwenhuysen

Vraagt iemand het woord omtrent de benoeming van het bureau ?

De heer Eric Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Ik meen dat ik de tolk ben van de hele Vlaamse Raad wanneer ik voorstel dat het uittrekkend bureau opnieuw voor deze zitting wordt benoemd.

De voorzitter : Wij hebben het voorstel van de heer Eric Van Rompuy gehoord.

Zijn er nog andere voorstellen ?
(*Neen*)

Ik constateer de eenstemmigheid van de fracties omtrent de verdeling van de ambten in het bureau.

Daar het aantal kandidaatstellingen

voor elk ambt in het bureau gelijk is aan het aantal toe te wijzen ambten verklaar ik benoemd :

tot voorzitter : de heer Baldewijns
(*Applaus*)

tot eerste ondervoorzitter : de heer Olivier
(*Applaus*)

tot tweede ondervoorzitter : de heer Vermeiren
(*Applaus*)

tot derde ondervoorzitter : de heer Suykerbuyk
(*Applaus*)

tot vierde ondervoorzitter : de heer Timmermans
(*Applaus*)

tot secretarissen : de heer Moors
(*Applaus*),

de heer Beysen (*Applaus*),

de heer Van Nieuwenhuysen (*Applaus*)

Het bureau van de Vlaamse Raad is aldus samengesteld.

Vooraleer mijn plaats af te staan aan de voorzitter, bedank ik de twee voorlopige secretarissen, de heren Steenwegen en Van Overmeire, voor hun hulp. Voor mij is het de laatste keer dat ik deze taak vervul. Ik meen dat ik hiermee in schoonheid ben geëindigd. (*Applaus*)

Ik verzoek de voorzitter en twee secretarissen hier op het gestoelte te komen plaatsnemen.

- *De heer Baldewijns, voorzitter, en twee secretarissen nemen plaats op het gestoelte. (Applaus)*

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Geachte collega's, dames en heren, ik dank vriend Jef Ulburghs en de leden van het voorlopig bureau voor de beminlijke wijze waarop zij onze parlementaire werkzaamheden en deze vergadering in het bijzonder hebben geleid.

Voorzitter

Ik bied aan de collega's-leden van het bureau van de Vlaamse Raad mijn gelukwensen aan met hun verkiezing. De voorbije maanden hebben wij, niet altijd in de meest gunstige omstandigheden, op een vlotte, aangename en constructieve wijze kunnen samenwerken. Met het oog op de problemen en uitdagingen die zich zowel binnen als buiten de Raad aandienen, durf ik te hopen dat wij op een nog efficiëntere en krachtigere manier – samen met alle leden en fracties van de Vlaamse Raad – aan de slag zullen kunnen,

U allen wil ik danken voor mijn hernieuwde aanstelling als voorzitter van de Vlaamse Raad. Ik ervaar het als een bijzondere eer op dit ogenblik het voorzitterschap van het Vlaamse parlement te mogen uitoefenen. We staan op een scharniermoment in onze geschiedenis. Binnen afzienbare tijd zal het beleid van het autonome Vlaanderen in het federale België in een rechtstreeks gekozen Vlaamse Raad worden uitgetekend. Samen met u ervaar ik het als een voorrecht om op dit cruciale moment mee gestalte te kunnen geven aan de Vlaamse identiteit.

De staatshervorming van 1993 en de daaruit voortvloeiende constitutieve autonomie leggen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Raad in het bijzonder een aantal belangrijke taken en verantwoordelijkheden op. Wij beginnen vandaag aan het laatste volle parlementaire werkjaar voor de eerste rechtstreekse verkiezing van de Vlaamse Raad. Naar aanleiding van de staatshervorming heeft men wel eens gezegd dat het Belgische federale huis eindelijk onder dak is. U zult het met mij eens zijn dat het nog te vroeg is om de meiboom op het Vlaamse huis te steken – en ik besef hoe delicaat een dergelijke beeldspraak is wat de Vlaamse Raad betreft.

Het Sint-Michielsakkoord, de grondwetswijziging en de constitutieve autonomie verplichten ons er

toe ons politieke denken en werken aan de nieuwe werkelijkheid aan te passen. Dat geeft de Vlaamse Raad meteen ook de unieke kans zich grondig te bezinnen over de plaats en het statuut van zijn leden. Die discussie is volop aan de gang. Ik wil er hier met nadruk voor pleiten dat de bezinning over de herwaardering van het politieke métier in de eerste plaats in dit huis moet plaatsvinden. Daarom zou ik het bijzonder jammer vinden mocht de discussie over het statuut van de leden van de Vlaamse Raad zich beperken tot thema's als de omvang en de fiscale behandeling van het parlementaire inkomen. Als we tegenover ons volk vertrouwenwekkende maatregelen willen nemen, dan mogen we er niet bang voor zijn ons ook over een aantal fundamenteelere aspecten te bezinnen.

Ik denk in dat verband onder meer aan de koppeling van het parlementaire inkomen aan de graad van deelneming aan de plenaire en commissiewerkzaamheden van de Raad ; ik denk aan een aangepaste regeling inzake de parlementaire onschendbaarheid ; ik denk ook aan het openbaar maken van het vermogensregister van de leden.

Ik durf te hopen dat u mij nu niet hebt horen pleiten voor een represief of overdreven bevoogdend statuut. Ik pleit net voor het tegendeel : voor een nieuw statuut dat het parlementaire mandaat meer klaarheid, meer duidelijkheid en een nieuw elan kan geven. Ik pleit voor een nieuw statuut dat ten volle de belangrijke verantwoordelijkheid onderstreept die elk van ons als parlementslid draagt bij de uitoefening van zijn mandaat. We moeten er ons bewust van blijven dat de uitoefening van een parlementair mandaat een voorrecht is, een voorrecht dat van elk van ons niet alleen integriteit en nederigheid vraagt maar ook een scherp bewustzijn van onze politieke deontologie.

Wij moeten in elk geval streven naar een in alle opzichten modern parle-

ment. Elk Raadslid moet zijn mandaat kunnen uitoefenen in de beste werkomstandigheden. Dat heeft zijn consequenties voor de personele ondersteuning van de parlementsliden en de fracties, voor de vaste personeelsformatie van de Vlaamse Raad en voor de werking van onze instelling. Zowel voor de Raadsliden als voor de fracties moet de personele ondersteuning zo uitgebouwd zijn dat daardoor aan de uitoefening van het parlementair mandaat, aan de kwaliteit van het decreetgevend werk en dus ook aan de werking en de uitstraling van ons democratisch bestel een meerwaarde toegevoegd kan worden. De Raadsliden en de fracties moeten niet alleen op individuele medewerkers een beroep kunnen doen, ze moeten ook geruggesteund worden door wetenschappelijke en administratieve medewerkers.

Wij moeten er ook voor zorgen dat de personeelsformatie van de Vlaamse Raad de tijd van de Cultuurraad achter zich laat en aangepast raakt aan de noden van een volwaardig parlement. Op dit ogenblik wordt het secretariaat van de Raad door professionelen doorgelicht. Deze doorlichting moet uitmonden in een verbeterd organogram en van daar uit in een voldoende omvangrijke, dynamische en moderne personeelsformatie. Onze personeelsleden hebben na meer dan 20 jaar overigens ook recht op duidelijke afspraken en dus op een aangepast personeelsstatuut.

Het statuut van de parlementsliden, het statuut van de personeelsleden, de verbeterde personele en infrastructurele ondersteuning waren en zijn de prioriteiten waarmee ik mij sinds mijn aantreden als voorzitter van deze Raad geconfronteerd zag en die, op relatief korte termijn, tot een goed resultaat moeten worden gebracht. Ik moet toegeven dat de bouw van ons eigen parlamentsgebouw niet de gemakkelijkste van al deze opdrachten is. Als parlementslid weten we maar al te goed dat iets

Voorzitter

afbreken veel makkelijker gaat dan iets opbouwen. Gezien de recente ontwikkelingen in het bouw dossier is het meer dan twijfelachtig dat wij de voorgestelde timing zullen kunnen respecteren.

In een eigen gebouw zouden we onze parlementaire werkzaamheden comfortabeler kunnen organiseren. We mogen ons echter niet achter bouwperikelen verstoppen om onze eigen werking toch maar niet grondig te evalueren en eventueel bij te sturen. De draagwijdte en de kwaliteit van ons parlementaire werk zijn in de eerste plaats afhankelijk van het doel dat wij voor ogen houden. Mijn jarenlange ervaring als lid van deze assemblee en mijn korte ervaring als voorzitter ervan hebben mij ervan overtuigd dat wij resoluut moeten kiezen voor verdiepend parlementair werk.

Ongeacht het feit dat de geschiedenis van Vlaanderen onmiskenbaar werd bepaald door de geschiedenis van zijn steden en gemeenten, mogen we ons er, noch in de commissie, noch in de plenaire vergadering, toe laten verleiden om van de Vlaamse Raad een soort staten-generaal van de Vlaamse gemeenten te maken.

De beleidsdomeinen die aan ons werden toevertrouwd binnen het nieuwe institutionele kader zijn té omvangrijk en té belangrijk om ze in de schaduw van lokale belangen te behandelen. Het gefriemel in de marge van het beleid mag onze politieke werking niet overheersen.

Niet alleen de kwaliteit van die werking is essentieel als we ze kritisch bekijken en verbeteringen willen voorstellen : ook de uitstraling van de Raad verdient de aandacht. Het principe van openbaarheid moet bijvoorbeeld consequent worden doorgetrokken, de commissie Verzoekschriften dient efficiënter te worden georganiseerd en hoorzittingen moeten meer regel dan uitzondering

worden. Wat we als parlementslid doen of kunnen doen, hangt evenwel volkomen af van onszelf en datzelfde geldt ook voor de verhouding met de Vlaamse regering. Als decreetgever is het evident dat dit orgaan meer nadrukkelijk op zijn prerogatieven staat. Het is niet alleen onze parlementaire taak, maar meer nog onze democratische plicht, ons parlement tot motor van het politieke gebeuren te maken. Het is nu aan ons, de vertegenwoordigers van het Vlaamse volk, om, los van de regeringsagenda en het dagelijkse spel van meerderheid en oppositie, de fundamentele problemen van dat volk te willen en te kunnen aanpakken. Het vertrouwen van de burger in de politiek kunnen we alleen herwinnen of bevestigen als die burger weet dat zijn dagelijkse leven ook echt de agenda van de politici bepaalt.

Geachte collega's, iedereen hier is er toch van overtuigd dat de oplossing van de sociaal-economische problemen een beleidsprioriteit moet vormen, of niet ? Op 11 juli verklaarde ik al dat dé grote maatschappelijke uitdaging voor Vlaanderen het creëren van zinvolle werkgelegenheid zal zijn. Op dit ogenblik telt Vlaanderen meer dan 200.000 volledig uitkeringsgerechtigde werklozen. Dat is niet alleen economisch, maar tevens en vooral sociaal ontoelaatbaar en onaanvaardbaar. Niemand gelooft nog in mirakels, maar we beseffen nu wel dat zinvolle werkgelegenheid niet zonder meer uit een spontane economische ontwikkeling zal voortspruiten. Meer werk vergt van alle betrokkenen in het sociaal-economische proces – bedrijven, sociale partners en overheid – een welwillende inspanning en een creatieve aanpak.

Ook de strijd tegen de kansarmoede, die duizenden mensen in Vlaanderen in de greep houdt, kan alleen via "meer werk" worden aangebonden. In 1993 keurden we in Vlaanderen al een sociaal urgentieprogramma inzake kansarmoedebestrijding

goed. Het belang van de selectieve initiatieven in verscheidene beleidsdomeinen, zoals huisvesting, onderwijs, werkgelegenheid en kinderopvang, staat bovendien buiten kijf en de specifieke fondsen ter ondersteuning van een lokaal armoedebeleid zijn onontbeerlijk. Toch blijkt dat onze inspanningen nog niet aan de verwachtingen van onze doelgroep voldoen. Er rest ons dus geen andere keuze : we moeten nog meer en nog beter presteren.

Een derde prioriteit, naast de werkgelegenheid en de kansarmoedebestrijding, is de milieuzorg. Ontegensprekelijk werd op dit terrein de voorbije jaren al heel wat werk verzet. De herziening van het milieurecht, Vlarem 1 en 11, het duinendecreet en de maatregelen ter verbetering van ons oppervlaktewater zijn belangrijke mijlpalen. Toch zijn wij nog lang niet aan het einde van de rit. De belangrijke verwezenlijkingen van de laatste jaren inzake het tot stand komen van een eigen Vlaams milieurecht moeten nu op het terrein worden toegepast. Wij moeten er ons van bewust zijn dat we ook in het milieubeleid snel een aantal moeilijke knopen moeten durven doorhakken en dat vraagt niet alleen inzicht maar ook moed.

Werkgelegenheid, kansarmoedebestrijding en milieubeleid dus. U hoort mij niet zeggen, collega's, dat er geen andere sociale, economische en culturele behoeften, problemen en onrechtvaardigheden zijn in het Vlaanderen van 1994. Alleen, de middelen waarover wij beschikken om de diverse problemen op te lossen, zijn beperkt en dus moeten wij kiezen. Het is de overtuiging dat de werkgelegenheid, de kansarmoedebestrijding en het milieubeleid voor alles onze aandacht opeisen. Het zijn precies die problemen waarmee elke burger in zijn dagelijkse leven wordt geconfronteerd. Ons parlementaire en politieke werk zal op onze aanpak van die problemen worden beoordeeld.

Dames en heren, collega's, Vlaande-

Voorzitter

ren zou ook andere keuzen kunnen maken, maar bij elke keuze die er gemaakt wordt, moeten zowel de waarden van elk mens als de solidariteit tussen de mensen voorop blijven staan. De Vlaamse samenleving is geen optelsom van structuren en instrumenten, maar een geheel van mensen. En Vlaanderen staat vandaag, zoals Luc Huyse onlangs schreef, op de drempel van een nieuw soort samenleving. Het verdwijnen van de grenzen, het doorbreken van de traditionele rolpatronen en ingrijpende wijzigingen in arbeidsomstandigheden en cultuur zorgen ervoor dat bij veel mensen het houvast van weleer plaats maakt voor een gevoel van onrust en onzekerheid. Meer nog dan de kleine criminaliteit, de migranten of het nieuwe egoïsme, doen die onrust en onzekerheid, die angst de mensen twijfelen aan het politieke bedrijf. Wij, parlement en politici, hebben de opdracht mee vorm te geven aan een nieuw sociaal weefsel, waarin voor angst en onzekerheid geen plaats is. De wil om onze mensen meer kansen en meer welzijn te geven, precies die wil maakt van Vlaanderen een moderne en open samenleving.

Collega's, dit is het laatste jaar van ons dubbelmandaat. Het zou mooi zijn als we later aan dit jaar kunnen terugdenken als aan het jaar waarin de grondvesten voor een echt nieuw Vlaams parlement en voor een eigen politieke cultuur gelegd zijn. Ik wens u allen een vruchtbaar en vernieuwend parlementair werkjaar toe. *(Algemeen applaus)*

Ik verklaar de Vlaamse Raad geconstitueerd. Hiervan zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse regering, de Senaat, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Conseil de la Communauté française, de Conseil régional wallon, de Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de winst van de Franstalige lijsten ten nadele van de Nederlandstalige lijsten bij de recente gemeenteraadsverkiezingen in Vlaams-Brabant

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van den Eynde tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de winst van de Franstalige lijsten ten nadele van de Nederlandstalige lijsten bij de recente gemeenteraadsverkiezingen in Vlaams-Brabant.

De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen werd, zoals dat haast een gewoonte aan het worden is, de aandacht van "weldenkend" Vlaanderen hoofdzakelijk gevestigd op de resultaten in de Vlaamse steden, vooral in Antwerpen.

Wat op politiek vlak haast onopgemerkt voorbijgegaan is, zijn de toch wel opmerkelijke verkiezingsresultaten van Franstalige en zogenaamd tweetalige partijen in de Rand rond Brussel. Overal boeken zij vooruitgang. In sommige gevallen winnen de radicaal Franstalige lijsten ten nadele van de zogenaamde tweetalige. Zelfs in Vilvoorde, niet zo ver van uw kiesdistrict, mijnheer de minister-president, zal de lijst Union waarschijnlijk een OCMW-raadszetel in de wacht slepen. Ik meen dat dit een reden is om bekommerd te zijn.

Op het einde van de jaren zeventig

en in het begin van de jaren tachtig kon men er nog van dromen dat de "olievlek" stilaan zou opdrogen, maar thans moeten we vaststellen dat de vlek weer groter wordt. Dat is onder meer een gevolg van het "betonneren" van de faciliteiten in de Grondwet.

Ik veronderstel dat de minister-president ook bekommerd is om wat er gebeurt in Vlaams-Brabant, toch geen klein deel van Vlaanderen? Graag vernam ik wat hij, als hoofd van de Vlaamse regering, van plan is te doen om hieraan het hoofd te bieden.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, als wij de jongste verkiezingsresultaten nauwkeurig zouden ontleden, zouden we ongetwijfeld tot het besluit komen dat de zaken wel iets genuanceerder zijn.

Dat neemt echter niet weg dat wij in ieder geval onze volle aandacht moeten besteden aan deze evolutie.

Ik kan deze aangelegenheid hier niet tot in de details analyseren, maar ik kan wel zeggen dat wij, door een positieve aanpak, ernaar streven de zaken te veranderen.

Ik citeer enkele beleidspunten van de Vlaamse regering op dat vlak.

U weet dat Vlabinvest operationeel is geworden. Dat is niet van een leien dakje gegaan, maar het was een eerste belangrijke stap die moest worden gedaan om de Vlamingen in het randgebied een aantal bijkomende mogelijkheden te geven.

Ten tweede, behouden wij de Groene Gordel ten einde ook op het vlak van de ruimtelijke ordening een beleidslijn uit te stippelen.

Ten derde, steunen wij intensief de culturele centra in Vlaams-Brabant. Minister Weckx kan u bevestigen dat de kredieten hiervoor nog zijn gestegen.

Van den Brande

Een ander voorbeeld van ons beleid ter zake zijn de regionale televisiezenders. Uiteindelijk hebben wij Tél -Bruxelles geweerd en een regionale TV-zender Vlaams-Brabant erkend.

De Vlaamse regering zal op deze weg verder gaan. Ten einde een en ander goed op te volgen – in samenspraak met de betrokkenen – zullen wij trouwens ook een permanente administratieve werkgroep installeren.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de minister-president, u spreekt over nuances. Dit doet me denken aan alle strategen en generaals die ooit een veldslag hebben verloren en achteraf hebben verklaard dat ze zich hebben teruggetrokken op vooraf voorbereide stellingen. In dat geval spreekt men ook soms over “elastische terugtochten”.

Ik kan alleen maar vaststellen dat de francophonie in vele gemeenten heel zwaar heeft gescoord. Sommige gemeenten zijn heel strategisch gelegen, zoals Sint-Genesius-Rode die de laatste grendel is tussen Brussel en Wallonië.

Welke maatregelen men ook neemt, ze zijn blijkbaar niet in staat de olievllek te stoppen, en ik gebruik dit weliswaar ouderwetse maar opnieuw actuele woord bewust.

U spreekt over een positieve aanpak en daarmee ben ik het eens. Ik ben echter van oordeel dat die niet alleen bestaat uit sociale en culturele maatregelen maar voornamelijk uit politieke maatregelen. Indien de Vlaamse regering zou verklaren dat de faciliteiten niet eeuwigdurend zijn en zullen worden afgeschaft – liever vroeg dan laat – zou alles misschien nog ten goede kunnen worden gekeerd.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik heb er alleen op willen wijzen dat de verkiezingsuitslag ook te maken heeft met de toestand ter plaatse, wat normaal is bij gemeenteraadsverkiezingen.

Wij hebben in ieder geval beleidsbeslissingen genomen opdat er op verschillende domeinen een versterkt Vlaams beleid aan bod kan komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissing van de regering inzake waarborgen voor de bouw van twee Britse Shuttle-schepen bij de Boelwerf

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het engagement van de Vlaamse overheid tegenover Boelwerf Vlaanderen

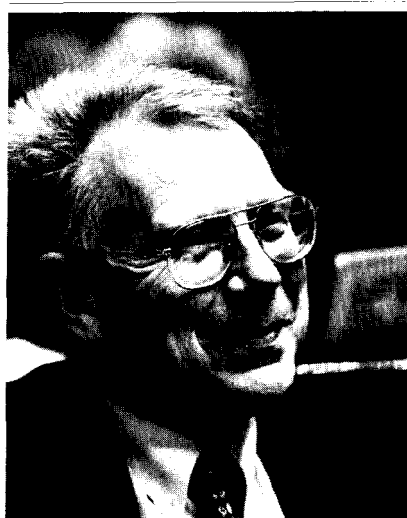
Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het dreigend faillissement van de Boelwerf

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Wymeersch tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissing van

de regering inzake waarborgen voor de bouw van twee Britse Shuttle-schepen bij de Boelwerf, van mevrouw De Meyer tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het engagement van de Vlaamse overheid tegenover Boelwerf Vlaanderen en van de heer Barbé tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het dreigend faillissement van de Boelwerf.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, op 17 februari 1993 antwoordde de minister-president op interpellaties van de heer Candries en mijzelf dat hij een akte van vertrouwen en geloof uitsprak in de toekomst van de Vlaamse scheeps-



De voorzitter van de Vlaamse Raad, Eddy Baldewijns (SP) pleitte hij de opening van de zitting 1994-1995, in zijn toespraak tot de Raad, voor drie beleidsprioriteiten met name de werkgelegenheid, de kansarmoedebestrijding en de milieuzorg

Wymeersch

bouwsector en van Boelwerf in het bijzonder.

Bij het heropstarten van Boelwerf Vlaanderen is een overeenkomst gesloten waarbij de Vlaamse overheid via Gimvindus en de privé-partner Begemann elk een kapitaalsinbreng zouden doen van 500 miljoen frank. Er werd ook overeengekomen dat elk een inbreng voor investeringen zou doen ten belope van 1 miljard frank. De werknemers hebben toen en nu inleveringen gedaan en een inbreng in de nieuwe scheepswerf van ongeveer 1 miljard frank.

Mijn eerste vraag is wat de inbreng in investeringen is van de privé-aandeelhouder Begemann en van de overheid? Ik herinner de minister-president eraan dat de keuze op Begemann is gevallen omdat Bege-
mann de enige partner zou zijn die garanties kon geven wat de investeringen betreft.

De tweede vraag is of de Vlaamse regering de scheepsbouwsector nog altijd beschouwt als een strategische sector?

De derde vraag is van heel groot belang. Zetten de minister-president en de regering zich in om de huidige patsituatie los te maken? Wat is de stand van zaken in het dossier?

De voorzitter : Mevrouw De Meyer heeft het woord.

Mevrouw M. De Meyer : Mijnheer de voorzitter, nog niet zo lang geleden werd met veel enthousiasme de nieuwe Boelwerf Vlaanderen heropgestart. Alle betrokken partijen gingen unaniem akkoord om een inspanning te doen. Iedereen is het erover eens dat de werknemers een grote inspanning hebben gedaan. Ze hebben loon ingeleverd. Ze hebben afgezien van de ontslagvergoeding en nog veel meer. Deze inspanning was goed voor een miljard frank. De vraag is nu of de overheid en de privé-sector hun beloften willen nakomen. Zo was er de afspraak voor

kapitaalsinbreng, voor het binnenhalen van nieuwe bestellingen en de belofte om te investeren in de modernisering van de werf.

Is de Vlaamse overheid nog altijd bereid haar deel van het contract na te leven en eventueel bereid tot een extra inspanning om het contract dat voorligt, rond te krijgen? Eigenlijk gaat het niet alleen om de Boelwerf Vlaanderen, om die 1100 rechtstreeks betrokken gezinnen in Temse en omstreken die voor de zoveelste keer bedreigd worden. Het gaat ook om de Vlaamse economische politiek in haar geheel. De Vlaamse overheid heeft in dit dossier haar nek uitgestoken. Ze heeft willen bewijzen dat Vlaanderen ook iets kan. De wetenschappelijke wereld is het erover eens dat er leefbaarheidskansen zijn voor deze scheepswerf. Er zijn bestellingen. Er wordt zelfs winst gemaakt. De mens in de straat begrijpt niet waarom men het contract dat voorligt, niet rond krijgt.

Is de Vlaamse overheid bereid haar deel van het contract na te leven en eventueel bereid tot een extra inspanning om uit deze patsituatie te geraken?

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, het gaat opnieuw slecht met de Boelwerf Vlaanderen.

Ik stel vast dat de arbeiders een zeer belangrijke inspanning hebben gedaan, honderden miljoenen frank hebben ingeleverd. Ik stel vast dat de privé-sector, in casu Begemann, – blijkbaar een traditie in deze sector – zijn beloften niet nakomt : niet op tijd geld op tafel heeft gelegd, voor geen nieuwe bestellingen heeft gezorgd.

De vraag rijst vandaag of de overheid bereid is haar engagement na te komen.

Mijnheer de minister-president, u hebt destijds de constructie Bege-
mann-Gimvindus voorgesteld als

een tijdelijke oplossing in het vooruitzicht van een nieuwe grotere industriële partner om de continuïteit van de Boelwerf op langere termijn te waarborgen.

Ik stel vast dat die nieuwe partner er vandaag niet is.

Hoe komt dat?

Welke inspanningen hebt u daarvoor gedaan en wat is er misgelopen?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp zeer goed de zorg van de vraagstellers voor dit dossier. Ik deel die zorg overigens.

Voor de Boelwerf werden met veel vallen en opstaan oplossingen uitgewerkt. Twee jaar geleden heb ik met veel overtuiging en op basis van een in de Vlaamse Raad unaniem goedgekeurde resolutie alle mogelijke inspanningen gedaan om de activiteiten van de werf opnieuw op te starten en aldus te komen tot de nieuwe Boelwerf Vlaanderen.

Wij hebben daartoe een aantal engagementen genomen op het vlak van het kapitaal, van de investeringen en van Gimvindus. Wij hebben daarbij wel enkele basisvoorwaarden gesteld teneinde de continuïteit van de werf te waarborgen.

Een eerste punt was de produktiviteitsverbetering die zeker en vast tot stand is gebracht ten gevolge van een substantiële afvloeiing, maar ook door een gelijk engagement van de privé-sector en van de overheidsaandeelhouder Gimvindus.

Bovendien moesten er orders kunnen worden geboekt waarvan de financiering beperkt bleef tot een redelijk risico.

De reden waarom ik de Vlaamse regering vorige week voorstelde om niet in te gaan op de voorwaarden van de zogenaamde Maats-orders is dat de Vlaamse regering het

Van den Brande

onverantwoord vond om een risico te nemen dat 98 percent van de twee orders zou vertegenwoordigen.

Voorts kan er slechts in continuïteit worden voorzien wanneer er een duurzame partner kan worden gevonden om zijn aandeel te leveren.

Ten derde kan een bijkomende produktiviteitsverbetering van 15 tot 20 percent slechts worden bereikt via een gemeenschappelijke inspanning.

Ik begrijp de reacties van de mensen op de werf, maar ik hoed er mij voor op dit ogenblik te reageren op wat ik vandaag heb gehoord en gelezen - dit is dan mijn deel van de verantwoordelijkheid omdat ik geen oplossingen bij voorbaat onmogelijk wens te maken.

Ik zou uiteraard het liefst hebben dat wij verder kunnen werken in de richting van de duurzame oplossing die twee jaar geleden na moeizaam onderhandelen is bereikt. Indien er echter geen degelijke alternatieven komen, die de zekerheid bieden op een gemeenschappelijke investeringsinspanning en op een duurzame privé-partner - samen met Gimvindus - en wanneer er geen substantiële wijzigingen komen inzake de financiering en de risico's van de twee betrokken orders, wens ik niet de verantwoordelijkheid op mij te nemen om de publieke middelen in dit dossier te betrekken. De mogelijkheden worden dus geboden. Ik kan enkel met vertrouwen uitkijken naar alternatieven. De Vlaamse regering is bereid haar verantwoordelijkheid op zich te blijven nemen en haar engagementen na te komen op voorwaarde dat alle partners hun bijdrage leveren. De overheid mag de redelijke grens inzake verantwoordelijkheid en risico echter niet overschrijden.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, de minister-president

heeft geen enkele van mijn drie vragen beantwoord.

Mijnheer de minister-president, u reageert zeer vaag op mijn vraag of u de scheepsbouwsector nog als strategisch beschouwt.

Voorts antwoordt u niet op mijn vraag of u zelf als overheid initiatieven neemt om de huidige patsituatie te doorbreken.

Mijn vraag over de inbreng van de overheid zelf blijft eveneens onbeantwoord.

Alle partijen steken hun paraplu op : Begemann omdat de overheid niet wil handelen en de overheid omdat Begemann niet handelt.

De publieke opinie en de Vlaamse Raad stellen vast dat de enige partner die tot nu toe inspanningen heeft geleverd, met name de werknemer, uiteindelijk weer in de kou zal blijven staan.

De voorzitter : Mevrouw De Meyer heeft het woord.

Mevrouw M. De Meyer : Mijnheer de minister-president, kunt u mij bevestigen dat de gesprekken nog steeds worden voortgezet ?

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, wellicht moet de Vlaamse Raad een krachtig signaal geven dat in dergelijke dossiers - in dit geval de scheepsbouwsector, die altijd bijzonder veel steun heeft gekregen van de overheid - de privé-actoren eindelijk hun maatschappelijke verantwoordelijkheid op zich moeten nemen. De spelletjes die hier worden gespeeld, zijn totaal ongepast.

Mijnheer de minister-president, ik dring erop aan dat u blijvend werk maakt van uw zoektocht naar een duurzame partner, de uiteindelijke kern van het probleem, opdat er een degelijke oplossing op lange termijn kan worden gevonden.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat de overheid alle engagementen is nagekomen.

Dit houdt in dat de bedragen voor de kapitalisatie van de nieuwe Boelwerf werden ingevuld, zoals ik trouwens eerder in deze Vlaamse Raad heb uiteengezet.

De beschikbaarheid om een aantal financieringen aan te gaan, is duidelijk niet te ontkennen. Trouwens, ingevolge de beslissing van de Vlaamse regering van vorige week wachten wij op voorstellen. Het is evident dat wij nog steeds bereid zijn om naar oplossingen te zoeken.

Tot slot mag niet uit het oog worden verloren dat er twee jaar geleden slechts één kandidaat was. In dat verband richt ik mij meer speciaal tot de heer Denys om te zeggen dat potentiële kandidaten geen enkele zekerheid bieden. Bovendien zeg ik niet graag luidop met hoeveel personeelsleden men in heel onzekere omstandigheden eventueel bereid was om door te werken. Hierop kan ik later nog wel terugkomen.

Wat er ook van zij, ik erken de inspanning van de werknemers, maar de globale inspanning van de Vlaamse overheid heeft er hoe dan ook toe geleid nieuwe activiteiten te creëren en het werk voort te zetten.

Wij wachten op een substantieel verschillend, redelijk en verantwoord alternatief dat het mogelijk maakt de verschillende engagementen na te komen.

De problemen zullen weliswaar niet worden opgelost door de verfraaiing van een aantal gegevens. Een drieduidig gemeenschappelijk engagement is vereist om tot een duurzame oplossing te komen. Zoals ik reeds zei, blijven wij uiteraard beschikbaar om alle mogelijkheden te onderzoeken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de huidige behandeling door het Europees Parlement van het voorstel van richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle EU-burgers

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de huidige behandeling door het Europees Parlement van het voorstel van richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle EU-burgers.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, samen met de heer Van Grembergen was het onze bedoeling u te interpelleren over de toepassing van de richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle EU-burgers.

Op 30 juni laatstleden besliste de meerderheid in deze Vlaamse Raad dit stemrecht ondergeschikt te maken aan vijf voorwaarden.

In dat verband wens ik nochtans te verwijzen naar het feit dat de binding tussen het stemrecht en de fiscale onderworpenheid door de leden van deze Raad bijna unaniem werd aanvaard.

Ik wens er tevens de nadruk op te leggen dat in het Comité der Regio's, waar deze discussie plaatsvond, zowel de Vlaamse, de Franstalige en de Duitstalige gemeenschappen akkoord waren om deze voorwaarde in aanmerking te nemen.

Ik stel echter vast dat zowel het Comité der Regio's als de commissie van het Europees Parlement geen van de vijf voorwaarden heeft aanvaard. Het gevaar bestaat dus dat het kiesrecht onvoorwaardelijk zal worden toegekend.

Aangezien de ministerraad thans het woord heeft, wens ik van de minister-president te vernemen welk standpunt hij zal innemen, rekening houdend met de aanbeveling die door de Vlaamse Raad werd goedgekeurd en gezien het feit dat de federale regering binnen enkele weken een standpunt zal moeten innemen.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik deel volkomen de bekommerning van de heren Suykerbuyk en Van Grembergen, en wellicht van iedereen in deze Raad.

Bij de delegatie van het Comité van de Regio's meen ik te hebben kunnen vaststellen dat er eensgezindheid bestond om een bepaald standpunt in te nemen. Beiden hebt u geijverd om deze lijn ook te kunnen doortrekken in de besluitvorming van het Comité. Zoals u weet, zijn de zaken intussen anders verlopen.

Uw essentiële vraag betreft de Belgische besluitvorming en onze houding in de Europese Ministerraad. Ter zake heb ik drie uitvoerige brieven verstuurd naar de federale eerste minister om ons standpunt duidelijk kenbaar te maken, tevens met de uitdrukkelijke vraag dat wanneer de Belgische regering een standpunt inneemt, zij duidelijk met onze standpunten zou rekening houden.

Tevens hadden drie coördinatievergaderingen plaats met het ministerie van Buitenlandse Zaken van de federale regering, precies om tot een gemeenschappelijk standpunt te komen. Ik meen te weten – maar uiteraard bepalen wij niet de agenda van de federale ministerraad – dat vrijdag aanstaande dit punt aan de orde zou kunnen komen, precies om een houding te bepalen voor de bij-

eenkomst van de Europese Ministerraad.

Collega Suykerbuyk, wij zijn het dus roerend eens. Het geldt inderdaad een federale materie ; wij vragen echter uitdrukkelijk aan de federale regering om onze benadering tot de haren te maken en dit standpunt ook in te nemen in de Europese Ministerraad.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Wij zijn het inderdaad roerend eens. Toch wil ik nog het volgende onderstrepen.

Van de vijf voorwaarden zijn er minstens drie waarmee ook de andere gemeenschappen akkoord gaan. Het geldt zowel de kwestie van de fiscaliteit als die van de toepassing van de taalwetgeving en van de executieve mandaten.

Ik vraag u niet alleen contact te nemen met de federale regering maar ook dat zij met ons contact zouden nemen vooraleer een definitieve beslissing te nemen. Het lijkt mij inderdaad onverantwoord dat in een federaal land waarvan de drie componenten – de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige gemeenschap – op drie punten akkoord gaan, de federale regering nog een ander standpunt kan innemen. Er bestaat daarenboven ook een vetorecht, in die zin dat er eenstemmigheid moet zijn in de Europese Ministerraad. Er kan dus van dit vetorecht gebruik worden gemaakt, en ik hoop dan ook dat men het in deze eventueel zal doen. Het gaat inderdaad om een zeer belangrijke aangelegenheid.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, wanneer ik spreek over coördinatievergaderingen met het federale ministerie van Buitenlandse Zaken hebben

Van den Brande

die uiteraard plaats in aanwezigheid van de gemeenschappen.

Het is juist dat wij voor vier of vijf voorwaarden een gemeenschappelijke houding aannemen, met name betreffende de belastingplichtigheid, de verblijfsduur, het onderscheid tussen de uitvoerende mandaten in de schepencolleges, namelijk burgemeester of schepenen, en de andere mandaten.

Wat de concentratie betreft, meen ik te weten dat nog enig meningsverschil bestaat.

Het is ook mijn overtuiging dat wij ten volle moeten wegen op de houding die de federale regering op dit vlak moet aannemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. Vergote tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de studie van de Vlaamse administratie voor Land- en Tuinbouw inzake de sociaal-economische gevolgen van het Mestactieplan

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vergote tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de studie van de Vlaamse administratie voor Land- en Tuinbouw inzake de sociaal-economische gevolgen van het Mestactieplan.

De heer Vergote heeft het woord.

De heer F. Vergote : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, op 19 juli laatstleden gaf de

Vlaamse regering opdracht aan de nieuwe Vlaamse Administratie voor Land- en Tuinbouw (ALT) een studie te maken over de sociaal-economische gevolgen van het Mestactieplan. Deze studie was absoluut noodzakelijk gezien de belangrijke van die sector op het economische vlak.

In Vlaanderen zijn er 55.000 landbouwbedrijven, bijna allemaal van het familiale type, met een dierlijke produktiewaarde van 127 miljard frank. Dit betekent dat 76 procent van de Belgische dierlijke produktie in Vlaanderen is gevestigd. Wanneer wij de totale agro-bedrijfskolom bekijken, gaat het om een produktiewaarde van 375 miljard frank, een tewerkstelling van 71.000 mensen en een positieve toegevoegde waarde op de Belgische handelsbalans van 58 miljard frank.

Blijkbaar is deze studie nu voltooid,

Daaruit zou blijken dat de invoering van het Mestactieplan catastrofale gevolgen zal hebben, zowel voor de landbouwsector als voor de aanverwante sectoren, want er is sprake van een verlies van 20.000 arbeidsplaatsen.

Mijnheer de minister-president, ter zake wens ik drie vragen te stellen.

Ten eerste, waarom werden de resultaten van deze studie niet openbaar gemaakt ?

Ten tweede, wanneer zal de Vlaamse Raad inzage krijgen in deze studie ?

Ten derde, welke politieke conclusies trekt de Vlaamse regering uit deze objectieve studie van uw administratie, studie die door uw vice-president als niet objectief wordt beschouwd ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega, de documenten waarnaar u verwijst, hebben enkel het karakter van een

eerste versie. Het gaat hier om een werkdocument dat is opgesteld door de Administratie Land- en Tuinbouw, de ALT.

U weet dat deze administratie piepjong en dus krachtig is, er is een goede bestaffing bestaande uit ernstige mensen.

De definitieve studie zal pas eerstdaags klaar zijn. Het spreekt voor zich dat ik, bevoegd voor de Vlaamse landbouw, die definitieve studie ter beschikking zal stellen.

In antwoord op uw derde vraag kan ik zeggen dat deze studie zal worden ingelast in de beraadslaging die, met betrekking tot het dossier dat u hebt aangehaald, moet plaatsvinden. Ik zal u de elementen bezorgen op het ogenblik dat er een definitieve studie is. U weet dat ik nu niet, en ook anders niet, de Raad enige informatie wil of wens te onthouden.

De voorzitter : De heer Vergote heeft het woord.

De heer F. Vergote : Mijnheer de minister-president, ik wens nog drie zaken te zeggen.

Ten eerste, ik denk dat een verlies van 20.000 arbeidsplaatsen in die sector sociaal-economisch onverantwoord is.

Ten tweede, ik denk dat het absoluut noodzakelijk is, zowel voor de landbouwsector als voor de aanverwante sectoren, dat er zekerheid in plaats van onzekerheid komt.

Ten derde, ik denk dat het absoluut noodzakelijk is dat de Vlaamse regering in dit dossier dezelfde taal spreekt.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Collega, ik bevestig nogmaals dat het hier gaat over een eerste werkdocument. Ik heb erop aangedrongen dat de definitieve studie eerstdaags zou zijn beëindigd. Zodra wij over die studie beschikken, zal zij worden meegedeeld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de organisatie en het beheer van Fost-plus

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hooland tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de organisatie en het beheer van Fost-plus.

De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister vice-president, in september 1994 is in 19 Vlaamse gemeenten Fost-plus gestart.

Het gaat hier om een algemeen georganiseerde selectieve inzameling van huishoudelijk afval, althans van verschillende belangrijke fracties zoals blik, drankverpakking, plastic enzovoort.

Het is een belangrijk project en Vlaanderen heeft er een grote behoefte aan. Het project mag dan ook niet mislukken. Daarover zijn wij het eens.

Het succes van een dergelijk project is niet evident.

Ten eerste, ik verwijs naar de ervaring met DSD, Dual System Deutschland, dat in het aanloopjaar een deficit kende van 15 miljard frank. Men heeft er onheus omgesprongen met miljarden. U weet dat de geschiedenis zich altijd herhaalt.

Ten tweede, men zegt mij vandaag dat de organisatie en het beheer van Fost-plus zo opgezet zijn dat het

systeem zou mislukken. Ik kan mij dat moeilijk voorstellen. Ik denk dat het belangrijk is dat we onmiddellijk uitsluitel krijgen.

Ik wens u dus de volgende vragen te stellen.

Ten eerste, hoe is de selectieve ophaling van de verschillende fracties, vooral van plastic, georganiseerd ? Dat is misschien minder belangrijk. Het gaat hier wellicht over ongemakken, gebrek aan service tijdens de eerste zes weken voor duizenden gezinnen.

Ten tweede, men zegt mij dat het bedrijf een omvangrijke directie heeft. Er is een inflatie aan directieposten met als gevolg hoogoplopende directiekosten die vooral te wijten zijn aan de hoge weddes. Kunt u mij ter zake verduidelijken geven ?

Ten derde, waar wordt het afval heengevoerd ? De plasticafval van de 19 gemeenten in het Gentse zou in Wallonië, namelijk de buurt van Virton, terecht komen. Men rijdt dus Vlaamse bedrijven die reeds jaren ervaring hebben met de verwerking van ongesorteerd plasticafval voorbij. Meer nog, men betaalt nu twaalf frank per kilogram voorgesorteerd plasticafval tegen 8 frank per kilo niet-gesorteerd plasticafval aan gespecialiseerde Vlaamse bedrijven.

Ten vierde, hebt u als bevoegde minister enig idee van het geraamde exploitatieresultaat voor het eerste werkjaar ?

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, er is hier sprake van een misverstand.

De heer Van Hooland stelt vragen over een privé-initiatief. Ik heb mij niet uit te spreken over de exploitatievoorwaarden noch over het business-plan van het genoemde bedrijf noch over de plaats waarheen de afvalfracties worden gevoerd. Anders zou de overheid de ophaling

en berging zelf moeten organiseren. Wij hebben ervoor gekozen de ophaling door de privé-sector te laten gebeuren. Die is dan ook volledig verantwoordelijk voor het resultaat.

Ons doel is de terugnameplicht. Een aantal bedrijven wensen een groep op te richten die Fost-plus zou kunnen worden genoemd. Zo ver is het nog niet. Op dit ogenblik gaat het nog maar om de selectieve huisvuilophaling die door de intercommunale 19 gemeenten van het Meetjesland wordt gepromoot, georganiseerd en beheerd.

Voor heel Vlaanderen zal na de inwerkingtreding van het nieuwe afvalstoffendecreet van 1994 een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel worden gesloten met het oog op een preventief afvalstoffenbeleid en het beheer van de afvalstoffen. In dat kader heb ik een terugnameplicht opgelegd.

Sommige bedrijven wensen aan die eis tegemoet te komen door een groep op te richten die daarvoor zal instaan en die door de Vlaamse Gemeenschap moet worden erkend. De door ons te erkennen instelling kan Fost-plus zijn, maar ook een andere. In ieder geval zal Fostplus zeker de erkenning aanvragen. Dat kan pas zodra het genoemde akkoord, dat thans voor advies bij de MINA-raad en de SERV ligt, is ondertekend. Tot zover de stand van zaken in verband met Fost-plus.

De heer Van Hooland beweert dat er wat misloopt bij Fost-plus voor de 19 gemeenten van het Meetjesland. Ik herinner hem eraan dat men amper zes maanden bezig is met de selectieve ophaling en het beheer van het huisvuil. Het is dus moeilijk om het project nu al te evalueren. Uit de inlichtingen die ik ter zake heb ingewonnen en die ik vanmiddag nog heb doorgenomen, blijkt dat men aan 60 percent van de voor het jaar 2.000 vooropgestelde hoeveelheid opgehaald huisvuil zit, wat toch niet slecht is.

Ik zal u straks de lijst bezorgen waar-

De Batselier

heen het PVC- en PET-afval enzovoort in Wallonië en Nederland worden heengevoerd. Dat was nu eenmaal de keuze van deze privé-onderneming.

Ik ben niet vertrouwd met de structuur van de directie noch ken ik de kosten.

Ten slotte laat ik opmerken dat wij een heel andere benadering voorstaan dan Duitsland met zijn DSD. Wij opteerden in ons decreet voor een individuele terugnameplicht. Bovendien subsidiëren wij geen parallelle structuur voor de ophaling; wij wensten gebruik te maken van de bestaande mogelijkheden. Wij hebben dus geleerd uit wat er in Duitsland met het DSD, waarvan de kosten de pan uitswingden, is misgelopen. Wij hopen dat de klus in Vlaanderen met 3 miljard frank kan worden geklaard.

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de minister, u situeert dit juist en wij weten wel ongeveer waarover het gaat. Op dit ogenblik is het voor u, als bevoegd minister, en voor de Vlaamse regering van strategisch belang dat dit lukt. In ons Vlaams afvalstoffenbeleid kunnen wij deze partner immers niet missen. Men zegt mij dat er sprake is van aperte inefficiëntie. Wij moeten u dus om klaarheid vragen. Wij kunnen dit niet zomaar aan de particuliere partner overlaten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over arbeidsherverdeling in de Vlaamse administratie

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de arbeidsherverdeling in de Vlaamse administratie

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Taylor en Tavernier tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over arbeidsherverdeling in de Vlaamse administratie.

De heer Taylor heeft het woord.

De heer J. Taylor : Mijnheer de minister, in de pers heb ik gelezen dat de minister voor Ambtenarenzaken van de Vlaamse regering de nieuwe managementstijl voor de Vlaamse administratie heeft voorgesteld.

Ik had liever gezien dat hij dit eerst aan de Vlaamse Raad had voorgesteld.

Uit wat ik heb gelezen, bleek dat hij had verklaard geen voorstander te zijn van een verdere arbeidsherverdeling in de Vlaamse administratie. Het verbaasde ons dit te lezen, vooral ook dat de minister verklaarde radicaal gekant te zijn tegen het systeem van de loopbaanonderbreking.

In het kader van de huidige grote werkloosheid en van de initiatieven die door zowel de federale als de Vlaamse regering worden genomen om de tewerkstelling te bevorderen, vond ik deze uitspraak nogal eigenaardig.

Mijnheer de minister, is het de bedoeling om het deeltijds werken in de Vlaamse administratie terug te schroeven ?

Zullen er geen verdere stimuli voor arbeidsherverdeling komen ?

Hebt u in dit verband overleg gepleegd met de vakbonden en de vertegenwoordigers van de ambtenaren ? Weerspiegelen de ideeën die u naar voren bracht de mening van de Vlaamse regering in haar geheel ?

De Vlaamse minister van Economie

geeft premies aan mensen die een loopbaanonderbreking willen en ik geloof dat hij verklaard heeft dit ook te willen uitbreiden naar de Vlaamse administratie. Ik vraag mij dan ook af of u wel onderling overleg heeft gepleegd.

Ten slotte las ik ook dat de minister de Vlaamse administratie wil terugbrengen tot een aantal kerntaken. Hij wil verdergaan met het afstoten van een aantal activiteiten die volgens hem niet essentieel zijn voor de Vlaamse administratie.

Dit zou uiteraard ten koste gaan van de tewerkstelling bij de overheid.

Mijnheer de minister, heeft men de resultaten van de afvloeiing van de schoonmaak reeds geëvalueerd ? Zijn er nog andere taken die men bij de Vlaamse administratie wil afstoten ?

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavernier : Mijnheer de minister, mijn vragen kwamen gedeeltelijk overeen met die van de heer Taylor.

Toch verwonderde het mij dat u in uw motivatie om u tegen de arbeidsherverdelende maatregelen bij de Vlaamse administratie te keren, ook verwees naar bepaalde toestanden in het onderwijs.

U stelde dat het systeem van duobanen en loopbaanonderbrekingen in het onderwijs eigenlijk alleen problemen geeft.

Is dat een persoonlijke opvatting of steunt deze uitspraak op een grondig onderzoek ?

Het is voor ons vooral belangrijk om te weten of deze ideeën worden gedragen door de hele Vlaamse regering en niet alleen door bepaalde figuren uit uw eigen partij.

Sprak u in naam van de hele Vlaamse regering ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, collega's, vooreerst te antwoorden op de vragen wens ik te beklemtonen dat de bevoegde commissie heel wat vergaderingen gewijd heeft aan het management van de openbare diensten.

Collega Taylor, u bent een ijverig lid van deze Raad. Zonder u terecht te wijzen, herinner ik u aan de uiteenzettingen van vier ambtenaren die aan de hand van "slights" de problematiek van de arbeidsherverdeling besproken hebben. Het is niet correct dat de pers over meer informatie beschikt dan de parlementsleden.

Ik ben geen journalist en dus niet verantwoordelijk voor de inhoud van de persartikels. Ik zal mijn visie over de problematiek van de werkloosheid en van de arbeidsherverdeling in de openbare sector kort toelichten.

Ten eerste, de algemene analyse. Wij worden geconfronteerd met een hoog werkloosheidscijfer dat in grote mate van niet-conjuncturele aard is. Bovendien bieden de meest positieve vooruitzichten inzake economische groei geen allesomvattende oplossing voor de werkloosheid en blijft het aantal permanent structureel werklozen hoog.

Ten tweede, het hoog aantal werklozen heeft naast de budgettaire problemen vooral enorme gevolgen voor het maatschappelijk weefsel en de maatschappelijke stabiliteit. De hoge werkloosheid dwingt ons actief te zoeken naar concrete antwoorden.

Ten derde, het is niet correct dat er veel pasklare antwoorden zijn. De vierdagenweek waarnaar de journalist verwijst, is één van de mogelijkheden.

Inzake de vierdagenweek in de openbare sector zijn er twee mogelijkheden. Indien men van de openbare sector verlangt dat hij concurrentieel blijft met de privé-sector inzake dienstverlening en kostprijs moet de vierdagenweek ook in de

privé-sector toegepast worden. De politieke wereld kan beslissen om verder te gaan dan de privé-sector. Op dat ogenblik moet de overheid een kostprijsberekening laten maken. De kostprijs wordt immers grotendeels bepaald door het verband tussen de verminderde prestaties en de uitgekeerde wedde. De overheid zal moeten bepalen of zij lineaire maatregelen wenst in te voeren inzake weddevermindering a rato van verminderde prestaties. Indien de regering niet kiest voor lineaire maatregelen werkt zij met een vorm van factuur die enerzijds het bedrag bevat dat de meerkosten vormt van de niet-toepassing van de lineaire maatregel en anderzijds de kostprijs van de opvang van de vragen van de klant naar aanleiding van de verminderde prestaties.

Ik geef toe dat dit een vrij academische ontleding van de problematiek is. Ik beklemtoon dat ik de politieke wereld voor haar verantwoordelijkheid stel. Men moet van mij niet verwachten dat ik de arbeidsherverdeling in de openbare sector op een drafje en zonder ruggesteun zal uitvoeren ! De huidige problematiek verschilt bovendien grondig van deze van eind de jaren zeventig die er slechts op uit was het aantal jobs in de openbare sector blindweg te verhogen. Wij worden nog steeds met de negatieve gevolgen van deze maatregel geconfronteerd.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal wat dieper ingaan op de concrete vragen.

Het is niet correct dat het deeltijds werk zal verminderd worden.

Het statuut van de Vlaamse ambtenaar gaat veel verder dan dat van zijn federale collega. De Vlaamse ambtenaar kan een verzoek indienen om 9/10 te werken. Tot op heden zijn alle vragen positief beantwoord. Het is echter wel juist dat deze verminderde prestaties geen aanleiding geven tot lineaire uitbreiding van de tewerkstelling. Ik ben niet van plan het systeem van de deeltijdse arbeid

te wijzigen. Het systeem voldoet zowel de overheid als de werknemer.

Ten tweede : ik zal ook de loopbaanonderbreking niet afbouwen, maar dit is met het oog op het functioneren van de diensten geen gunstig systeem. Voor diegene die tijdelijk in de job wordt aangesteld, biedt het natuurlijk wel het voordeel dat hij aan een arbeidssituatie kan wenen. Maar daar houdt het dan ook mee op.

Voor de organisatie zelf ziet het er niet zo goed uit, want de vervanger kijkt vanzelfsprekend uit naar een betere tewerkstelling en stapt op zodra hij die vindt. Telkens weer moet dan een nieuw element worden gevonden, wat dan weer een periode van inwerking en begeleiding meebrengt en dat op zijn beurt belast ook weer de administratie.

Ik heb evenwel nooit gezegd dat ik de loopbaanonderbrekingen zal beperken. Wel stel ik vast dat we momenteel veel minder aanvragen voor loopbaanonderbrekingen dan bijvoorbeeld in 1989 ontvangen.

Hoe dat komt, weet ik echter niet, want we behandelen ze nog altijd op dezelfde wijze als toen.

Ten derde : met de vakbonden praten hoefde niet, want ik heb enkel een academische analyse gemaakt. Aangezien ik het statuut niet wijzig en ik aan het systeem van deeltijds werk niet raak, moet ik de vakbonden in dit geval niet raadplegen. Als me door de vakbonden nu ook al wordt aangewreven dat ik hardop nadenk, dan klopt er iets niet. Dat doen ze ongetwijfeld niet en vanuit die richting voorzie ik dan ook geen problemen.

U vraagt me vervolgens of ik in naam van de hele Vlaamse regering heb gesproken. Die vraag moet u in feite aan de minister-president, de heer Van den Brande, stellen. Naar mijn mening druist wat ik heb gezegd niet in tegen wat er in regeringskringen leeft : er zijn geregeld gezamenlijke initiatieven tot stand

Van den Bossche

gekomen. Denk daarbij aan de welzijnssector, waar een groot gedeelte van de bijkomende tewerkstelling uit werd gepuurd. Daar werd ook collegiaal over beslist. Ik kan me zodoende niet indenken dat hieromtrent iemand moeilijk zou gaan doen.

Ten vierde wilt u dat ik de kerntaken definieer. Ik blijf erbij dat een openbare dienst zich slechts moet toeleggen op zijn geëigende taak en niet op de rest. Het is logisch dat je dát niet goed kunt doen. Bedrijven die alle mogelijke functies zelf invullen, bestaan toch ook al lang niet meer. Zolang het parlement me niet ontslaat van de vraag naar effectiviteit, houd ik daaraan vast, want daaruit put ik ook mijn enthousiasme. De kerntaak spitst zich niet toe op tewerkstellingsvermindering op zichzelf. De schoonmaak moet vroeg of laat toch gebeuren en het maakt niet uit of ik die organiseer – wat overigens ongunstige resultaten opleverde in wetenschappelijke studies – of dat een privé-bedrijf dat doet. In het laatste geval moet men net zo goed om tewerkstelling vragen. Ik kan in mijn aanbesteding bepaalde voorwaarden van sociale aard verweven : ik kan bijvoorbeeld eisen dat het voor negen tienden binnen de werkuren gebeurt of dat alles buiten de werkuren moet. Daarbij zet ik de mensen die in dat bedrijf zijn ingeschakeld onder een bijkomende druk en die nuance levert me dan een marginaal stukje produktiviteitsverlies op, ook als een privé-firma zich inschrijft. Op tewerkstelling heeft dat evenwel geen enkele invloed. Tot vandaag organiseren we onze schoonmaak nog zelf, maar de aanbesteding zal binnenkort worden uitgegeven. Dan zal inderdaad ons personeel onder management van een privé-firma het overnemen.

De heer Tavernier haalt ten slotte nog de duobanen aan. Ik heb nooit beweerd dat de duobanen zouden worden afgeschaft, maar – hoewel ik geen wetenschappelijke studie kan voorleggen om het te bewijzen

– ik leerde uit ervaring dat dit concept niet echt een succes is geworden. Ook de ouders zijn er in de meeste gevallen niet tevreden over. Het is mijn politieke verantwoordelijkheid van ze te laten bestaan, maar ik mag toch wel hardop zeggen dat ik het in pedagogische zin niet zo ideaal vind. Het is immers ook mijn plicht de negatieve kanten te belichten. Ik schaf de duobanen niet af omwille van de tewerkstellingskansen in maatschappelijk opzicht, maar ik hoef niet blindelings te verkondigen dat dit dé oplossing vormt. Dat moeten we onder ogen durven zien. Ik heb het op dezelfde manier ook nooit over loopbaanonderbrekingen in het onderwijs gehad, maar wel over het probleem dat in de ambtenarij in die zin bestaat.

Kortom, er verandert niets en ik heb enkel een redenering ten beste gegeven waarin ik alles netjes op een rij heb gezet, maar geen standpunt heb ingenomen.

Ik heb wél gezegd dat het verhaal dat een vierdagenweek onmogelijk kan worden opgevangen zoals soms door werkgevers wordt beweerd, lach-rie en apekool is. Dat kan wel, alles is immers organiseerbaar. Daaruit zullen dan vanzelfsprekend bijkomende kosten voortvloeien, maar die zullen procentueel geen hoge toppen scheren.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer J. Taylor : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Toch wil ik doen opmerken dat zijn redenering in de pers misschien wel eerlijk en terecht was maar verwarring heeft gesticht voor het bedrijfsleven. Ik meen dat de Vlaamse regering juist wenst dat het bedrijfsleven wordt gestimuleerd om aan arbeidsherverdeling te doen.

Minister L. Van den Bossche : Ik schrijf de artikelen niet. Dat is de reden waarom, indien de secretaris-generaal mij niet zou hebben ver-

plicht, ik niet zou zijn gegaan. Ik vind het immers vervelend dat een moeilijke redenering wordt geresumeerd in slogans om er nieuws van te maken.

Het was enkel de bedoeling eventjes een ruzietje te stoken tussen mijn vriend, toenmalig federaal minister Tobback, en mijzelf.

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavernier : Mijnheer de minister, om inderdaad te weten of u namens de regering sprak zal ik de volgende maal de vraag stellen aan minister-president Van den Brande.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over bepaalde uitspraken van federale ministers tijdens het congres Drugsbeleid 2000

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Merckx-Van Goey tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over bepaalde uitspraken van federale ministers tijdens het congres Drugsbeleid 2000.

Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, recentelijk stelde de federale minister van Binnenlandse Zaken heel wat extra middelen ter beschikking van de gemeenten om een lokaal drugpreventiebeleid te kunnen voeren.

Hij suggereerde daar zelfs bij op welke wijze dit beleid moest worden gevoerd en dat de middelen vooral dienden te gaan naar de hulpverlening en naar de preventie.

Merckx-Van Goey

Op het congres Drugsbeleid 2000 van verleden week heeft de nieuwe minister van Binnenlandse Zaken nog eens bevestigd dat er op federaal niveau nog meer middelen naar het drugpreventiebeleid zullen gaan.

Op datzelfde congres zei federaal minister Santkin dat er een consensus is gevonden opdat de arts correct methadon als vervangmiddel zou kunnen voorschrijven aan heroïneverslaafden.

Uit wat in de pers naar voren is gekomen, blijkt dat dit voorschrijven kan zonder enig toezicht, onafhankelijk door elke arts, zonder enige begeleiding en zonder dat dit moet kaderen in een benadering van de drugverslaafden, dus zonder enige opvang van de drugverslaafden.

Goed wetende dat zowel hulpverlening als preventie uitdrukkelijk gemeenschapsbevoegdheden zijn wil ik u de volgende vragen stellen :

Ten eerste, heeft de federale regering met de Vlaamse regering en de Vlaamse Gemeenschap vooraf overleg gepleegd zowel over de toebedeling van de middelen als de wijze waarop dit zal gebeuren ?

Ten tweede, wie is er bevoegd voor de coördinatie inzake drugpreventiebeleid ?

Ten derde, gaat u ermee akkoord dat wij kunnen veronderstellen dat een arts zonder bijkomende opleiding, begeleiding kan geven aan een heroïneverslaafde en dat hij deze, zoals ons werd meegedeeld, methadon kan voorschrijven ?

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, ik zal zo beknopt mogelijk herhalen wat er sinds 3 februari 1993, de dag waarop de Vlaamse Raad een resolutie heeft goedgekeurd om te vragen naar meer coördinatie zowel tussen de gemeen-

schappen als met het federale niveau, is gebeurd.

In de beleidsbrief van 12 juli 1994 die ik in de Vlaamse Raad heb rondgedeeld, werd gewezen op de knelpunten die er bestonden zowel in verband met het beleid als met de verschillende bestaande preventiewerken en de beleidsvoorwaarden in de toekomst.

Er is heel wat gebeurd maar ik zal niet in detail gaan.

Ten eerste, de contacten met de gemeenschappen gaan verder. Momenteel loopt de Europese week in verband met de drugs waar een aantal zaken naar de jeugd toe worden naar voren gebracht.

Ten tweede, is er de druglijn die werd gepromoot en die ondertussen werkt.

Ten derde, zijn er de contacten met de federale regering. Wij proberen een coördinatie tot stand te brengen tussen de verschillende preventiewerkers die in het veld werken. De federale regering geeft aan de gemeenten natuurlijk wat zij wil. Het enige dat wij kunnen vragen, is een coördinatie. Er zijn thans gesprekken, vorig jaar bestond er nog niets in die zin.

Voor de coördinatie zijn wij van oordeel dat wij moeten vertrekken van de gezondheids promotie en van het standpunt dat de preventie essentieel is. Dit kadert trouwens helemaal in onze politiek van aidspreventie, enzovoort, zoals vermeld in onze nota van 12 juni jongstleden.

Over methadon hebben wij vorig jaar geen standpunt ingenomen omdat de geneesmiddelen ressorteren onder de bevoegdheid van de federale minister.

De Vlaamse Raad kan niet beoordelen welke geneesmiddelen mogen worden gebruikt. Ik heb de uitspraken genoteerd die zijn gedaan en de informatie verkregen over wat er juist is gebeurd in verband met me-

thadon. Er zijn contacten geweest tussen Volksgezondheid en Justitie.

Elke dokter, specialist of huisarts, kan een programma met methadon voorschrijven, maar er moet wel worden voldaan aan een aantal randvoorwaarden. Die randvoorwaarden zijn onder meer opgesteld door de werkgroep die daarvoor is samengesteld, en waarin het VAD, het adviesorgaan voor de Vlaamse regering, is vertegenwoordigd.

Er is ook gevraagd dat een multidisciplinair team deze zaken mee in het oog zou houden en de voorwaarden zou helpen bepalen.

Het is de bedoeling de vorming, een van de punten die u hebt aangehaald, mevrouw Merckx, te verstrekken vanuit de Vlaamse Gemeenschap, in coördinatie met de federale regering. De eerste initiatieven daartoe zijn genomen. Voor meer informatie raad ik u aan de federale minister van Volksgezondheid te interpellieren of hem vragen te stellen.

Er komt ook een dubbele registratie, een eerste bijgehouden door de geneesheer zelf – die onder het beroepsgeheim valt – en een tweede waarvoor de Vlaamse Gemeenschap vragende partij is zodat daaruit nadien beleidsconclusies kunnen worden getrokken.

De voorzitter : Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord.

Ik stel nog eens, samen met haar, vast dat er tal van initiatieven zijn.

Ik blijf echter betreuren dat de federale regering toch slechts op een vrijblijvende manier optreedt. De teksten van het koninklijk besluit en van de omzendbrief bieden geen enkele garantie voor deze uitsluitende gemeenschapsbevoegdheid. Over de dossiers zal een nationale commissie oordelen, de federale minister kan

Merckx-Van Goey

inspecteurs sturen, terwijl deze taken ook door de gemeenschap zouden moeten worden waargenomen.

Ik stel vast dat de coördinatie met het federale niveau belangrijk is voor de minister.

Haar middelenbeleidsbrief bevat dienaangaande enkele voorstellen. Ik meen toch dat de Vlaamse regering actiever moet optreden.

Wij moeten onze voorwaarden kunnen opleggen. Met vrijblijvende contacten komen we niet verder.

Het is natuurlijk interessant dat de lokale besturen bepaalde middelen krijgen, maar wanneer er geen controle is op de besteding ervan en wanneer de wijze van besteding niet thuishoort in een globaal beleid is er geen sprake van een efficiënt beleid.

Dit zal nog ter sprake komen bij de discussie over de begroting, want ook voor de registratie zullen middelen moeten worden vrijgemaakt en de multidisciplinaire omkadering en opvang zijn echte gemeenschapsbevoegdheden. De Vlaamse regering moet de federale overheid doen verstaan dat zij haar verantwoordelijkheid op dat vlak wenst op te nemen.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, niettegenstaande het feit dat mijn totale begroting als enige achteruitgaat, heb ik 41 miljoen frank meer uitgetrokken voor de preventie van drugs, aids en kanker.

Het woord "preventie" heeft in de discussie over drugsproblematiek wel twee betekenissen : enerzijds gebruikt de minister van Binnenlandse Zaken dat woord in verband met de criminaliteit en anderzijds richt mijn departement zich voornamelijk op het vlak van de gezondheidspreventie.

Vorig jaar nog was er totaal geen coördinatie met de federale departementen en nu zijn de eerste stappen

gezet. Het is de bedoeling verder te werken in die richting.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de financiële gevolgen voor de betrokken organisaties van het automatisch vervallen op 1 juli 1994 van alle principiële akkoorden en goedgekeurde voorontwerpen betreffende de subsidiëring van infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Grembergen tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de financiële gevolgen voor de betrokken organisaties van het automatisch vervallen op 1 juli 1994 van alle principiële akkoorden en goedgekeurde voorontwerpen betreffende de subsidiëring van infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. De minister-president zal antwoorden namens minister Demeester-De Meyer.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, het is geen reusachtig probleem maar het heeft toch verstrekkende gevolgen.

Een aantal instellingen voor gehandicapten heeft aan de hand van principiële beslissingen van het Vlaams Fonds plannen gemaakt voor investeringen en uitbreiding.

Intussen werd het VIPA-decreet goedgekeurd. Dit is het decreet met betrekking tot het Vlaams Investeringsfonds voor Persoonsgebonden

Aangelegenheden. Tussen haakjes, we slagen er inderdaad in om afkortingen te gebruiken die het voor iedereen verwarrend maken.

De goedkeuring van dit decreet heeft tot gevolg dat deze instellingen geen beroep meer kunnen doen op die investeringen.

Ik heb hierbij volgende bedenkingen.

De overheid heeft via dat Vlaams Fonds bepaalde engagementen ingecalculeerd die nu met terugwerkende kracht worden afgeschaft. Het is volgens mij niet goed dat de overheid engagementen breekt. Het algemeen belang vereist namelijk dat de overheid haar engagementen correct naleeft, zelfs al zijn ze principiële en nog niet definitief.

Ten eerste, is door dit decreet de weg afgesneden voor deze instellingen om hun plannen uit te voeren ?

Ten tweede, wat is de mening van de minister-president zelf over het feit dat bepaalde engagementen met terugwerkende kracht worden ingetrokken ? Ik acht dat geen voorbeeld van goed bestuur, tenzij het algemeen belang zulks vereist. Ik heb echter het gevoel dat dit laatste hier niet het geval is.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, allereerst beschouw ik het als een voorrecht om in een parlementaire democratie en in het kader van het gelijke kansenbeleid namens minister Demeester-De Meyer te kunnen antwoorden en dat de heer Van Grembergen dit aanvaardt.

Wat de grond van de zaak betreft, de bepalingen van het decreet van februari 1994 houden een duidelijke regeling in. Alles wat niet tijdig in een definitief ontwerp gegoten werd, komt in toepassing van dit decreet niet meer in aanmerking om te worden uitgevoerd.

Deze regeling is ingevoerd omwille

Van den Brande

van eenheid van beleid en wegens de demografische evolutie zodat het zonder meer uitvoeren van investeringen waarvoor een principiële en geen definitieve officiële goedkeuring bestond, onmogelijk wordt. Het gaat hier om investeringen die los staan van het nieuwe beleidskader.

Het gevolg hiervan is dat er geen automatische definitieve goedkeuring meer is maar de voorontwerpen die zijn opgesteld volgens de vorige reglementering en die aan bepaalde voorwaarden voldoen, kunnen in het VIPA worden opgenomen.

Mijnheer Van Grembergen, binnen het nieuwe beleidskader kunnen er dus mogelijkheden geboden worden voor de instellingen die u aanhaalt. De toezegging zal niet automatisch gebeuren. De voorontwerpen uitgewerkt op basis van de principiële goedkeuring zullen, als ze aan bepaalde voorwaarden voldoen, maxi-

maal hun weg vinden in het kader van het VIPA-decreet.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met het antwoord van de minister-president die gezegd heeft dat de dossiers op basis van het nut en objectieve factoren kunnen worden ingediend en afgehandeld.

Minister-president L. Van den Brande : De voorontwerpen die werden gemaakt zullen zeker niet nutteloos zijn als ze kaderen in het VIPA-decreet.

De heer P. Van Grembergen : Er is dus geen sprake van tabula rasa ?

Minister-president L. Van den Brande : Neen, vroeger niet, nu niet, nooit.

De voorzitter : Het incident is gesloten.



VB-Kamerlid en secretaris van de Raad, Luc Van Nieuwenhuysen, interpelleerde minister-president Luc Van den Brande over de Vlaamse strategie voor Voeren

INTERPELLATIE (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse strategie voor Voeren

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse strategie voor Voeren.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, Voeren is één van die streken waar – zoals in een aantal andere gemeenten in Vlaanderen – de Franstaligen destijds faciliteiten hebben gekregen zodat ze zich na verloop van tijd aan de nieuwe situatie zouden aanpassen. We weten wat daarvan is geworden.

Veel Voerenaars hebben de politieke strijd tegen de regeling waarbij hun gemeenten van Luik naar Limburg werden overgeheveld, vertaald in de taalkeuze voor het onderwijs van hun kinderen. Zij werden in hun Luiksgezinde overtuiging gedurende tientallen jaren gesterkt door het feit dat de meeste Vlaamse politici nooit echt in het Vlaams karakter van de Voerstreek hebben geloofd.

Door de betonning van de faciliteiten in 1988 hebben die mensen ook nog gelijk gekregen.

Daardoor is Voeren – en dat is de jongste weken herhaaldelijk gesteld geworden – feitelijk tweetalig geworden. Het is van het grootste belang duidelijk te maken dat het Vlaanderen menens is. Dat kan alleen door een krachtige houding en

Van Nieuwenhuysen

door een politiek die de positie van Vlaanderen en van het Nederlands in Voeren versterkt.

Met een krachtige houding bedoel ik in de eerste plaats dat de Vlaamse regering moet duidelijk maken dat het voor haar niet kan en nooit zal kunnen dat een individu als Happart, die het vertikt om zich aan zijn streek aan te passen en om de Vlaamse voogdij te aanvaarden – wat in feite een incivieke houding is – een man die de loyalisten nu al jaren terroriseert en daar nu opnieuw mee dreigt, dat zo iemand nog kan plaatsnemen op de burgemeestersstoel van Voeren.

Voor ons kan dit onder geen beding en ik had graag de bevestiging gehoord dat dit voor de Vlaamse regering ook zo is en dat alles zal worden gedaan om te verhinderen dat het ooit zover komt. Het zou vanzelfsprekend moeten zijn, maar dat is het niet.

Zo ben ik ontgoocheld geweest door de apathie waarvan de regering blijkt heeft gegeven toen in juli Happart waarnemend burgemeester van Voeren werd.

Een krachtdadig beleid is er al evenmin tegenover ogenschijnlijk kleine feiten, die toch hun belang hebben, is het niet praktisch, dan toch psychologisch. Ik heb daarover in de loop van de jongste jaren een aantal vragen gesteld, zowel op het Belgische als op het Vlaamse niveau. Ik wil er daar een paar van opsommen omdat ze aantonen aan welke plagerijen en wantoestanden de Voere-naars dagelijks zijn onderworpen.

Zo is er de wachtdienst voor apothekers in Voeren. Die wordt geregeld door de “Association pharmaceutique de la province de Liège”. De Voere-naars moeten daarvoor vijf keer op zes naar apothekers in de provincie Luik wanneer zij zich in geval van nood moeten bevoorraden. Het laat zich raden of zij daar in het Nederlands terecht kunnen.

Voor mij is dit een duidelijke aangelegenheid van “welzijn”, maar wanneer ik minister Demeester hierover ondervraag en de suggestie opper om eventueel wachtdiensten te organiseren in samenwerking met apothekers uit Nederlands Limburg, wordt alle verantwoordelijkheid afgewezen en verwezen naar minister Santkin. Men kan natuurlijk lang wachten vooraleer die iets onderneemt.

De Voere-naars worden door Promedia in het Frans benaderd om advertenties te plaatsen in de Gouden Gids. Na een opmerking blijft het bij enkele vage beloften tot beterschap.

Voor de kabel distributie hangt Voeren af van het Luikse Coditel. Die dienstverlening is Franstalig. TV-Limburg kan niet worden ontvangen. Bovendien, en in strijd met de decreetgeving verspreidt Coditel in Voeren wel de uitzendingen van de Luikse regionale televisiezender. Het heeft in de zes randgemeenten rond Brussel jaren geduurd om Télé-Bruxelles van de kabel te krijgen. Staat ons nu in Voeren hetzelfde te wachten ?

In Komen moest de Westvlaamse kabel distributiemaatschappij zelf de kosten dragen om VTM van het scherm te houden, terwijl de Vlaamse regering 3,2 miljoen frank betaalde voor het doorzenden van VTM in Voeren. Hoe komt het dat de Waalse gewestregering de kabelmaatschappijen wel voor dergelijke technische ingrepen kan laten opdraaien en de Vlaamse regering niet ?

Waarom wordt er gedoogd dat Voere-naars die een rapport nodig hebben van de Luikse brandweer en die erop aandringen dat dit in het Nederlands wordt opgesteld, op een weigering stuiten ?

Waarom worden hoteluitbaters die hun zaak brandveilig willen laten verklaren, aan het lijntje gehouden ?

Waarom wordt er gedoogd dat iedere samenwerking met Nederlandse hulpdiensten wordt afgewezen ?

De brandweer van het Nederlandse Slenaken zou slechts vijf minuten nodig hebben om ter plaatse te geraken terwijl het voor de brandweer van Battice een half uur in beslag neemt. Met andere woorden : zelfs de veiligheid van de bevolking wordt om duidelijke politieke motieven op het spel gezet. Een dergelijke toestand is toch ongeoorloofd.

Waarom wordt er gedoogd dat de elektriciteitsmaatschappij Intermosane stroomonderbrekingen uitsluitend in het Frans meldt en dat de gebruikers hun briefwisseling in het Frans krijgen ?

Waarom wordt er gedoogd dat het Retour à Liège-gemeentebestuur honderden milieudozen gedurende jaren ergens op een achterkoertje ongebruikt laat staan, doodgewoon omdat het om een initiatief gaat van het Vlaamse Gewest ?

Waarom wordt er gedoogd dat ABX – de pakjesdienst van de NMBS – in Voeren uitsluitend in het Frans werkt en dat Voeren het met twee zogenaamd tweetalige – Franstaligen moet stellen ?

Waarom concentreert de verbinding van de Lijn tussen Tongeren en Voeren zich vooral op de marktdag en op het vervoer van scholieren en werknemers ?

Waarom is er daarbuiten geen openbaar vervoer ? Van het beloofde onderzoek door minister Sauwens inzake de mogelijkheid tot recreatief vervoer tussen Tongeren en Voeren, is voor zover mij bekend nog niets in huis gekomen.

De Voere-naars die gebruik maken van de TEC-lijn Luik-Verviers, die Voeren aandoet, kunnen volgens de minister altijd een klacht indienen bij de VCT wanneer ze niet in het Nederlands worden bediend. Daar moeten ze het dan mee stellen. Nochtans is het algemeen bekend dat de Waalse overheid uitspraken van de VCT naast zich neerlegt.

Vorig jaar moest een ambtenaar van

Van Nieuwenhuysen

de provincie Limburg orde op zaken stellen inzake de decretaal voorgeschreven bevlaging op 11 juli. Minister Kelchtermans is van oordeel dat het sanctioneren van de niet-naleving van de Vlaamse decreetgeving toekomt aan de Belgische minister van Binnenlandse Zaken. Dat is natuurlijk juist, maar waarom wordt er bij de Belgische regering niet aangedrongen op sancties ?

Er blijven problemen op het vlak van het onderwijs. Sedert de Nederlandstalige kinderen uit de gemeenteschool van Sint-Martens-Voeren werden gezet, ressorteert de kleuterschool onder de provincie Limburg. Ze zijn sindsdien gehuisvest in een container op de speelplaats van het Cultureel Centrum. In 1991 verzocht de provincie Limburg om subsidiëring van een prefablokaal en een perceel grond waarop een nieuwbouw zou worden opgericht.

Hieraan kon geen gevolg worden gegeven op basis van het koninklijk besluit houdende rationalisatie en programmatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs waardoor onderwijsinstellingen pas toegang hebben tot de schoolgebouwenfondsen wanneer zij voor de vierde opeenvolgende keer de algemene programmatienorm hebben bereikt.

Bovendien zouden prefablokale en percelen bouwgrond niet subsidieerbaar zijn.

Dat kan allemaal best zijn, maar waarom worden er voor Voeren dan geen uitzonderingsmaatregelen genomen ?

Quid met de positieve discriminatie ten aanzien van Voeren ?

Waarom is de beloofde Nederlandstalige muziekschool er nooit gekomen ? Waarom worden hiervoor de financiële middelen niet aangewend die voorheen waren bestemd voor het inmiddels afgeschafte gemeentelijk onderwijs ?

Ook de huisvesting vormt een be-

langrijk probleem in Voeren en de situatie doet ons denken aan die van Vlaams-Brabant. Heel wat vastgoed wordt immers opgekocht door vermogende Nederlanders en door Luikse vastgoedmaatschappijen, met forse prijsstijgingen tot gevolg, waardoor de jonge Voerenaars moeilijkheden ondervinden om in hun streek te blijven wonen.

Van sociale woningbouw is geen sprake omdat Voeren niet behoort tot het werkgebied van de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende vennootschappen. De coöperatieve vennootschap Tongerhuis bijvoorbeeld gaat ermee akkoord dat Voeren aandeelhouder wordt om aldaar initiatieven te nemen op het vlak van sociale woningbouw. Maar aangezien het gemeentebeheer ter zake bevoegd is, komt er uiteraard niets van in huis.

Mijnheer de minister-president, destijds antwoordde u op een schriftelijke vraag dat de Vlaamse minister van Huisvesting geen initiatiefrecht heeft. Waarom echter weigert minister De Batselier zich namens de Vlaamse regering een bouwuitbreidingsgebied toe te eigenen ? Er is nochtans een geschikte zone voorhanden, met name naast de provinciale school in Voeren. En indien minister De Batselier geen belangstelling heeft voor Voeren, waarom neemt u dan zelf geen initiatief zoals bijvoorbeeld Vlabinvest ? Wat in Vlaams-Brabant kan – ook al moet dat nog steeds blijken – moet in Voeren toch ook kunnen ?

De Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest toonden zich daarentegen heel wat offensiever. De Action Fouronaise richt Franstalige leergangen in met geld van de Franse Gemeenschap. Het Waalse culturele centrum bestaat nu al enkele jaren. Alleen het Franstalige verenigingsleven wordt door het gemeentebestuur gesubsidieerd en daarvoor wordt zelfs 400.000 frank per jaar uitgetrokken.

Mijnheer de minister-president, ik

vraag u zich het omgekeerde even voor te stellen. Dat is niet eens zo moeilijk, rekening houdend met de zeer bescheiden poging om in Kommen op wettelijke basis Nederlandstalig onderwijs te organiseren. U herinnert zich wellicht welk lot dit initiatief werd beschoren. Welnu, dat vrije Vlaamse schoolje bestaat nu reeds een tiental jaren en het barst stilaan uit zijn voegen, maar het Waalse Gewest weigert een uitbreidingsvergunning toe te staan. Blijkbaar kan men uit die hoek wel vastberaden optreden.

Vandaag wil ik aan de Vlaamse regering wat vastberadenheid vragen en een duidelijke uiting van de wil om Voeren niet alleen bij Vlaanderen te houden, maar ook Nederlandstalig te houden.

Ik verwacht geen vrijblijvende intentieverklaring noch een opsomming van beschermde gebouwen, culturele centra en bibliotheken – waarbij vooral architecten goed varen – hoe verdienstelijk dit ook moge zijn.

Ik verwacht echter concrete verbin-

tenissen.

In dat verband denk ik vooral aan woon- en tewerkstellingsprojecten, aan de verdere uitbouw van het Nederlandstalige onderwijs en van de toeristische infrastructuur.

Ik denk ook aan de suggestie om een kasteeldomein aan te kopen en uit te bouwen tot een kuurhotel ; aan de aankoop van hoeves, te gebruiken voor woongelegenheden of toeristische infrastructuur en ten slotte aan de suggestie van Huub Broers om te investeren in de KMO-sector.

Als het waar is dat het goede resultaat van de lijst Voerbelangen bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen aantoonde dat de Vlaamse wortels in Voeren dieper zitten dan velen dachten, dan mag dat resultaat en de wetenschap dat binnen zes jaar wellicht ook de Nederlanders zullen mogen meestemmen ons niet doen zweven.

Wij mogen immers niet vergeten dat

Van Nieuwenhuysen

dit succes gedeeltelijk te danken is aan enkele plaatselijk bekende nieuwe kandidaten, aan het wegvallen van een aantal bekende figuren bij Retour à Liège en aan het ronduit slecht bestuur van Droeven en Happart. Deze laatste kondigde inmiddels zelfs aan de harde lijn te zullen volgen.

Mijnheer de minister-president, meer dan ooit moet een krachtdadige politiek worden gevoerd. Ik meen dat de tijd rijp is om in Voeren het tij definitief in ons voordeel te doen keren ; dit kan slechts als de bevolking ziet en voelt dat ze door de Vlaamse Gemeenschap als een volwaardig onderdeel van die gemeenschap wordt beschouwd en behandeld.

Ten slotte moeten wij er ons eens van bewust worden dat Voeren uiteindelijk maar zes gemeenten telt in de streek van Overmaas ; de andere bleven in 1963 in de provincie Luik. Ik kan u echter verzekeren dat in heel wat van die gemeenten vandaag in de dagelijkse omgang, ook door jongeren, nog altijd Limburgs wordt gesproken. Er is zelfs een actief cultureel leven, onder meer door het organiseren van toneelvoorstellingen.

Hier wordt door de Vlaamse overheid totaal niets ondernomen : geen doelgerichte BRTN-programma's – die heeft zoals bekend andere doelgroepen – geen ondersteuning van culturele activiteiten en zelfs geen onderzoek naar de mogelijkheden in dat verband, geen werving voor het Nederlandstalig onderwijs in Voeren, niets. De Platdietsse streek is afgeschreven. Tegenover de politiek van verfransing van Nederlandstalige Voerenaars door de Walen staat niet eens een poging van de Vlaamse regering om de Nederlandstaligen van Overmaas in het behoud van hun eigen cultuur zelfs maar te ondersteunen, laat staan aan te moedigen. Nochtans hebben de Franstaligen u de weg getoond met hun toe-

lagen aan de zogenaamde “institutions interposées”.

Het initiatief komt de Vlaamse regering toe. Zij moet nu duidelijk aantonen dat ze werk wil maken van de positieve discriminatie ten aanzien van Voeren. Zij moet nu met een strategie naar buiten komen, moet projecten opzetten en/of steunen die het Vlaamse zelfvertrouwen in Voeren en de Vlaamse aanwezigheid versterken, projecten die vooral moeten zijn geconcentreerd op wonen en werken in Voeren. Anderzijds moeten allerlei wantoestanden worden tegengegaan en moeten aanslagen op de territorialiteit worden bestreden met meer dan de dreiging dat we nooit tot een globaal samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap kunnen komen. Al eerder heb ik met betrekking tot Vlaams-Brabant gezegd dat zoiets geen indruk maakt op de Franstaligen.

Mijnheer de minister-president, zal de regering gedogen dat Happart burgemeester wordt van Voeren ?

Wat doet de Vlaamse regering opdat Voerenaars niet langer dagelijks worden vernederd en net zoals de andere Vlamingen in hun eigen taal terecht kunnen bij allerlei instellingen en instanties ?

Welke projecten staan er op het getouw om het Vlaamse gelaat van Voeren te ondersteunen en te accentueren ?

Zijn er nog projecten in studie, en zal de regering een bijzonder fonds oprichten om projecten in Voeren en in Overmaas te ondersteunen ?

Waaruit moet de positieve discriminatie ten aanzien van Voeren dan wel blijken ?

Kortom, wat is de strategie van de Vlaamse regering inzake Voeren ?

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, allereerst wil ik een positief punt aanhalen. Het is verheugend de Vlaamse vooruitgang in Voeren te kunnen vaststellen. Vooral proficiat aan de Vlaamse Voerenaars die deze vooruitgang voor een groot gedeelte zelf hebben verwezenlijkt.

Mijnheer de minister-president, wij hadden dit debat vandaag niet moeten voeren indien uw diensten hadden geantwoord op mijn schriftelijke vraag van 30 mei laatsleden over dezelfde thematiek. Tot op heden heb ik nog steeds geen antwoord ontvangen.

Ik breng u mijn nota van 11 bladzijden in herinnering over de discriminaties in Voeren. Ik zal er slechts enkele opsommen omdat het ons inderdaad te ver zou leiden en mijn spreektijd beperkt is.

Er is een veelvoud van discriminaties onder meer inzake de hulpdiensten, met name ambulances, brandweer, wachtdiensten, het ontbreken van een veldwachter, enzovoort.

Er zijn ook de discriminaties inzake subsidies. De Waalse verenigingen krijgen alles, de Vlaamse verenigingen krijgen niets. Ik heb de begroting en de rekeningen nagekeken. Daaruit blijkt dat, over alles heen, alles naar Wallonië gaat. Er is niets voor Vlaanderen. Er zijn subsidies, die van “elders” komen voor het Franstalig sport- en cultureel centrum. Er werken 3 DAC-ers bij de PS, ten gunste van de heer Happart. Er is een extra toelage voor Wallonie, région d'Europe en voor Action Fouronnaise. Er is dus een eenrichtingsverkeer inzake de subsidies.

Er zijn ook de discriminaties inzake de ontwikkeling van Voeren, inzake de handel en de nijverheid, inzake wonen en werken. Er is geen beleid, tenzij een slecht beleid. Denkt u maar aan het huidige onevenwicht inzake belastingen. Ik verwijs daarvoor naar de onroerende voorheffing.

Olaerts

Ik vestig ook uw aandacht op de discriminaties en de onwettelijkheden inzake de referenda, inzake de niet-bevlagging enzovoort. De reeks is nog lang.

Ondanks veel verbaal geweld, ook op federaal vlak, volgen er geen sancties. Zo is de situatie nog altijd.

Een punt dat ik heel speciaal naar voren wens te brengen betreft het terugschroeven van de bevoegdheden van de Limburgse Gouverneur. Wij kunnen het dus met Happart zeker niet vinden : nu niet, straks niet, nooit.

Mijnheer de minister-president, in uw antwoord zal u spreken over het veel te late antwoord, over de vestiging van de jeugdherberg, over het nieuw cultureel centrum in Moelingen, over het project in het Alsbos en over het Veltmanshuis. U zult over veel zaken spreken. Er is inderdaad iets gebeurd. Het is echter nog altijd veel te weinig op maat van Limburg, op maat van de Voere-naars, op maat van Vlaanderen in een goede precieze communicatie.

Wallonië laat altijd zien dat het haar op de tanden heeft. Wallonië slaagt erin om van de uitzondering een regel te maken. Inzake Vlaamse heftigheid zijn wij op de regel een uitzondering. Zover is het gekomen.

Luidens persberichten is het vandaag, anno 1994, een stuk moeilijker om in Voeren als Vlaming, als Limburger, als Luiksgezinde te leven. Dat is een zware bedenking. Wij herinneren ons nochtans de verschillende beloften. Zo is er de belofte van de heer Geens, onder meer ook nog in 1987 toen een aantal partijvoorzitters vroegen om de Vlamingen in Voeren positief te discrimineren.

Mijnheer de minister-president, ik herhaal de vragen die ik u op 30 mei 1994 heb gesteld.

Ten eerste, kan de minister een overzicht geven van de maatregelen

die de Vlaamse regering nam om de Vlaamse Voere-naars positief te discrimineren ?

Ten tweede, in welke maatregelen voorziet de Vlaamse regering opdat het in de toekomst gemakkelijker zou zijn om als Limburger en als Vlaming in Voeren te leven ?

Mijnheer de minister-president, indien ik een antwoord op die vragen had gehad, dan was alles veel duidelijker geweest. Daarom wens ik dit late antwoord te beklemtonen.

De voorzitter : De minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik onderstreep in antwoord op beide interpellaties dat de Vlaamse regering in uitvoering van het regeerakkoord in Voeren, net zoals voor de andere gemeenten met bijzonder taalstatuut, de nodige initiatieven neemt om het Vlaams karakter van de gemeente te stimuleren en te versterken.

De hoofdinterpellant heeft mij zopas gevraagd geen waslijst van allerhande projecten op te sommen.

De heer Olaerts daarentegen heeft, zoals zijn gewoonte is, zoveel detailvragen gesteld dat het toch wel enige tijd zal vergen om daarop zoals dat hoort te antwoorden.

Ik zal evenwel geen gedetailleerde opsomming geven van alle maatregelen. Wel zal ik ons beleid ten opzichte van Voeren illustreren aan de hand van concrete stappen die wij in vijf bevoegdheidsdomeinen hebben gedaan.

Ten eerste, wat de sector van de ruimtelijke ordening, de werkgelegenheid en het toerisme betreft, domeinen die enigszins op de achtergrond waren geraakt ten opzichte van cultuur en onderwijs, waarmee ik niet wil zeggen dat deze laatste niet meer belangrijk zouden zijn.

Op 14 september jongstleden heeft

de Vlaamse regering het voorlopige Gewestplan Sint-Truiden-Tongeren goedgekeurd. Daarin wordt vooral aandacht besteed aan de ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente Voeren uitgaande van de demografische situatie, het aanbod en de behoeften op de woningmarkt, de landschappelijke aspecten, de troeven inzake recreatie en de nood aan plaatselijke werkgelegenheid.

Er moest rekening worden gehouden met het feit dat het overwegend Franstalig gemeentebestuur niet bereid zou zijn mee te werken aan het beleid dat door de Vlaamse regering wordt voorgestaan en elk initiatief – dat is genoegzaam bekend – probeert tegen te werken of voor eigen doeleinden benut. Vandaar dat een studie bureau de opdracht werd gegeven een richtnota op te stellen met mogelijke gewestplanwijzigingen. De nota ter zake kwam tot stand in nauwe samenwerking met een begeleidingsgroep van Vlaamse Voere-naars die als bevoorrechte getuigen optraden.

Wat is het belang hiervan ? Het gewestplan houdt nieuwe mogelijkheden in voor de werkgelegenheid. Zo wordt voorzien in de vestiging van nieuwe ambachtelijke zones voor lokale behoeften in Moelingen, 's Graven-Voeren en Sint-Martens-Voeren, in diverse kleinschalige toeristische recreatieve voorzieningen en in een woongebied met landelijk karakter en woonuitbreidingsgebied in Sint-Martens-Voeren.

Met deze beslissing zijn wij ingegaan op de hoofdeis van de Vlaamse Voere-naars namelijk werk in eigen streek, inzonderheid door het meer aanspreken van de toeristische mogelijkheden. Tegelijk blijft het eigen karakter van de streek behouden terwijl het woonklimaat en het landschappelijk karakter worden beschermd.

In Voeren wordt naast het reeds bestaande hotel van het VCGT, de Vlaamse Jeugdherberg en het

Van den Brande

Vlaams Cultureel Centrum, het Veltmanskuis, ook een zaal voor culturele doeleinden in Moelingen afgevoerd. De gevraagde uitbouw van het VVV-kantoor werd uitgevoerd en de huur ervan wordt volledig door het VCGT gesubsidieerd.

Voorts is de Vlaamse Gemeenschap bereid om lokale initiatieven bijvoorbeeld in het kader van de versterking van de lokale welzijnsvoorzieningen, de uitbouw van de kinderopvang of de toeristische promotie middels specifieke tewerkstellingsprojecten te ondersteunen.

Ten tweede wil ik het over cultuur hebben. Zoals u weet, is de Culturele Raad in Voeren door de Vlaamse Gemeenschap erkend, niettegenstaande de gemeente weigert hetzelfde te doen. Voor de Vlaamse Gemeenschap is deze raad het adviesorgaan bij uitstek. De Vlaamse Gemeenschap blijft de Culturele Raad financieel steunen.

Het Vlaams cultureel centrum "Het Veltmanskuis" heeft een ondersteunende en dienstverlenende taak ten opzichte van de plaatselijke Nederlandstalige sociaal-culturele verenigingen. In de begroting wordt hiervoor jaarlijks in de nodige werkings- en beheersfondsen voorzien.

Daarnaast werd voor de nieuwbouw en de verbouwingen aan het buurthuis in Moelingen een bedrag van 25 miljoen frank vastgelegd.

In samenspraak met het provinciebestuur van Limburg zal er een overeenkomst worden gesloten met betrekking tot de bouw van een plaatselijke openbare bibliotheek.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap houdt hiervoor een bedrag van 7,5 miljoen frank ter beschikking op de kredieten van het begrotingsjaar 1994.

Ten derde wil ik even ingaan op natuur en milieu. Ook op het vlak van natuur en milieu worden inspannin-

gen geleverd om de Vlaamse aanwezigheid te versterken.

Zo werd de aankoopopdracht gegeven voor het verwerven van 1,37 hectare bos aansluitend bij het Als-bos. Bovendien werd een natuurgebied verworven en er zijn aankopen van een totale oppervlakte van meer dan 11 hectare in voorbereiding.

Ten vierde blijft het toezicht op de taalwetgeving politiek en beleidsmatig van essentieel belang. U weet dat er streng de hand wordt gehouden aan de toepassing van de taalwetgeving. De adjunct-arrondissementscommissaris woont steeds de vergaderingen van de gemeenteraad bij. Als uit zijn verslag blijkt dat de taalwetgeving werd geschonden of als een klacht van een raadslid of schepen wegens schending van de taalwetgeving gegrond blijkt, dan wordt de beslissing door de Gouverneur van de provincie Limburg vernietigd, zonodig op instructie van de Vlaamse minister voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Aldus werden tijdens de huidige legislatuur tot op heden zes besluiten van de gemeenteraad van Voeren door de Gouverneur op instructie van de bevoegde minister vernietigd of geschorst wegens schending van de taalwetgeving. De Vlaamse Gemeenschap moet voor de gevallen waarin het Vlaamse beleid wordt tegengewerkt een beroep doen op al de haar ter beschikking staande mogelijkheden en er moet gepast gereageerd worden. In dit verband verwijs ik naar de recente wijziging van het decreet op de Monumenten en Landschappen. De Vlaamse Gemeenschap kan zich nu in de plaats stellen wanneer de gemeente weigert een openbaar onderzoek te doen in Voeren. Het gaat dus om een legale indeplaatsstelling. Wanneer de gemeente bijvoorbeeld zou weigeren een jeugdwerkbeleidsplan in te dienen, dan kan het Vlaamse jeugdwerk ter plaatse op eigen initiatief een dergelijk plan opstellen en indienen. De corresponderende subsidies

worden dan rechtstreeks aan het betrokken jeugdwerk uitgekeerd.

Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, zonder in een waslijst te vervallen, heb ik een aantal heel concrete beleidsdomeinen aangehaald die tot de kern van de doelstellingen en de behoeften doordringen. Ik deed dit niet om een theoretisch antwoord te geven maar om duidelijk aan te tonen dat we met grote aandacht en overtuiging de Vlaamse versterking in Voeren gestalte proberen te geven.

Ik wil trouwens van de gelegenheid gebruik maken om mijn waardering uit te spreken voor de Vlaamse Voerenaars die ook tijdens de laatste verkiezingen met hun inzet en met de steun van de Vlaamse Gemeenschap de bevolking hebben kunnen tonen dat dit beleid loont. Niet vanuit een afwachtende houding maar vanuit een positieve en constructieve ingesteldheid kunnen er zaken worden verwezenlijkt.

Laten we echter wel wezen, er zijn een aantal zaken waarvoor de Vlaamse regering bevoegd is, maar er zijn ook een aantal zaken die onder de federale regering ressorteren.

U heeft het voorbeeld gegeven van de brandweer of de hulpdiensten. Dit is een federale bevoegdheid. De Vlaamse overheid beschikt niet over de wettelijke mogelijkheden om gemeenten te dwingen aan te sluiten bij een Vlaamse intercommunale. Het zou goed zijn dat de intercommunales, niet alleen in Voeren maar ook elders, op de algemeen Vlaamse doelstellingen zouden steunen. Ik herhaal echter dat de Vlaamse overheid niet over de nodige wettelijke middelen beschikt om dwangmatig op te treden.

Nochtans zit VTM in Voeren op de kabel. Er bestaat eveneens een principieel akkoord om TV-Limburg via de kabel uit te zenden.

Collega Van Nieuwenhuysen, hoezeer de Vlaamse overheid ook zou

Van den Brande

willen, zij overweegt geen initiatieven om het gebruik van het Nederlands te bevorderen in andere gebieden van Overmaas waar het Limburgs nog steeds de omgangstaal is. Ik wil de Franse Gemeenschap immers geen gemakkelijk argument aanreiken om door een dergelijk initiatief te kunnen beweren dat een parallelle actie mogelijk is.

Mijnheer de voorzitter, de regering heeft een aantal beslissingen genomen. Zij is van mening dat zij met een aantal acties en besluiten de Vlaamse Voerenaars moeten steunen. De aanstelling van een nieuwe burgemeester in Voeren behoort tot de federale bevoegdheden. Ik steun de houding en de uitspraken van de federale minister van Binnenlandse Zaken inzake de aanstelling van een burgemeester in Voeren.

De voorzitter : De heer van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, over de goede resultaten van de lijst Voerenbelangen moet de minister-president niet te hoog van de toren schreeuwen.

Ik wil vooral hulde brengen aan de mensen die in de jaren zeventig en tachtig Vlaanderen wakker geschud hebben met hun betogingen in Voeren. Dat mag ook wel eens gezegd worden !

Ik stel vast dat het Vlaamse Gewest inzake het cultuurbeleid de plaats inneemt van de gemeente en opdraait voor de kosten. Het Vlaams Blok neemt akte van de richtnota die het Gewestplan aanpast en nieuwe kansen biedt inzake werkgelegenheid en woningbouw.

Een richtnota creëert echter nog geen werkgelegenheid en biedt evenmin nieuwe woningen aan.

Welke initiatieven zal de Vlaamse regering nemen om ondernemingen aan te trekken ?

Zal de Vlaamse overheid in Voeren een initiatief als Vlabinvest opzetten ?

Het toezicht op de taalwetgeving is lachwekkend. Behalve het vernietigen van besluiten van het gemeentebestuur, gebeurt op dat vlak weinig of niets.

Wat de pesterijen betreft, blijven de wantoestanden bestaan, terwijl de verantwoordelijkheid alsmar op het federale niveau wordt afgeschoven. Bestaat er dan niet zoiets als een Overlegcomité waarop men dergelijke zaken kan bespreken ?

Met betrekking tot TV-Limburg, vernam ik dat deze zender binnenkort op de kabel komt. Betekent dit dan ook dat TV-Luik van de kabel verdwijnt ? Daarover liet u niets los.

In verband met Overmaas beweert u dat u de Franse Gemeenschap geen alibi wil verstrekken door op hun manier te handelen, maar toch gaan de aanslagen op de territorialiteit van het Vlaamse landsgedeelte onverminderd door. Ik raad u dan ook ten stelligste aan uw zin door te drijven in Overmaas. (*Applaus VB*)

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik verwacht in eerste instantie een uitvoeriger antwoord op de vraag die ik u op 30 mei 1994 heb voorgelegd en die betrekking had op de positieve discriminatie van de Vlamingen in Voeren.

Ik hoop dat u even bij de volgende bedenkingen zult stilstaan.

Ten eerste blijf ik erbij dat de Vlaamse dynamiek strijdvaardiger moet kunnen zijn.

Ten tweede zijn de Waalse ingrepen altijd drastischer en sneller dan de Vlaamse. Dat gebeurt via allerlei mogelijke en onmogelijke constructies.

Ten derde merk ik dat er nog altijd

een levensgroot tekort aan Vlaams en Limburgs chauvinisme is.

Ten slotte is het uitermate pijnlijk te moeten vaststellen dat, als in Voeren de Vlaamse Voerenaars in de puree **zitten**, de Walen er toch nog in slagen daar kroketten van te maken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden. Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

- *De vergadering wordt gesloten om 16.28 uur.*

Trefwoordenregister

Actuele vragen

Zie Arbeidsverdeling

Boelwerk

Drugs

Europees Parlement

Fost-plus

Gemeenteraadsverkiezingen

Mestactieplan

Persoonsgebonden aangelegenheden

Vlaamse administratie

Vlaams-Brabant

Arbeidsverdeling

Arbeidsverdeling in de Vlaamse administratie. blz. 14

Arbitragehof

Zie Ingekomen stukken

Begroting

Zie Ingekomen stukken

Boelwerk

De beslissing van de regering inzake waarborgen voor de bouw van twee Britse Shuttles bij de Boelwerk, blz. 8
Het dreigend faillissement van de Boelwerk. blz. 8

Het engagement van de Vlaamse overheid tegenover Boelwerk Vlaanderen. blz. 8

Commissie

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 3

Drugs

Bepaalde uitspraken van federale ministers tijdens het congres Drugsbeleid 2000. blz. 16

Europees Parlement

De huidige behandeling door het Europees Parlement van het voorstel van richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle EU-burgers, blz. 11

Fost-plus

De organisatie en het beheer van Fost-plus, blz. 13

Gemeenteraadsverkiezingen

De huidige behandeling door het Europees Parlement van het voorstel van richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle EU-burgers. blz. 11
De winst van de Franstalige lijsten ten nadele van de Nederlandstalige lijsten bij de recente gemeenteraadsverkiezingen in Vlaams-Brabant. blz. 7

Ingekomen stukken

Advies van de Raad van State. blz. 2

Arresten van het Arbitragehof. blz. 3

Begrotingen. blz. 1

Begrotingsstukken, blz. 1

Kennisgevingen van het Arbitragehof, blz. 3

Ontwerpen van decreet, blz. 1

Schriftelijke vragen. blz. 3

Verslag. "blz. 2

Verslag van het Rekenhof. blz. 2. 3

Verzoekschriften, blz. 3

Voorstellen van decreet. blz. 2

Voorstel van resolutie, blz. 2

Interpellatie

Zie Voeren

Leden

Berichten van verhindering, blz. 1

Schriftelijke vragen. blz. 3

Zie Commissie Werkgroep

Mestactieplan

De studie van de Vlaamse administratie voor Land- en Tuinbouw inzake de sociaal-economische gevolgen van het Mestactieplan, blz. 12

Met redenen omklede motie

De Vlaamse strategie voor Voeren. blz. 25

Ontwerpen van decreet

Zie Ingekomen stukken

Persoonsgebonden aangelegenheden

De financiële gevolgen voor de betrokken organisaties van het automatisch VCF-vallen op 1 juli 1994 van alle principiële akkoorden en goedgekeurde voorontwerpen betreffende de subsidiëring van infra-

structuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. blz. 18

Raad van State

Zie Ingekomen stukken

Rekenhof

Zie Ingekomen stukken

Vlaamse administratie

Arbeidsverdeling in de Vlaamse administratie. blz. 14

De studie van de Vlaamse administratie voor Land- en Tuinbouw inzake de sociaal-economische gevolgen van het Mestactieplan. blz. 12

Vlaams-Brabant

De winst van de Franstalige lijsten ten nadele van de Nederlandstalige lijsten bij de recente gemeenteraadsverkiezingen in Vlaams-Brabant. blz. 7

Vlaamse Raad

Benoeming bureau. blz. 4

Opening gewone zitting 1994-1995. blz. 1

Voeren

De Vlaamse strategie voor Voeren, blz. 19

Zie Met redenen omklede motie

Voorstellen van decreet

Zie Ingekomen stukken

Voorstel van resolutie

Zie Ingekomen stukken

Voorzitter

Toespraak. blz. 4

Werkgroep

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden. blz. 3

Werkzaamheden

Regeling. blz. 25

